கற்ப. கற்ப. பட. கோசர்

கற்பம் - உரை - எழுதப்பட்டது.

பக் - 20 முதல் 35 வரை
எழுதப்பட்டது
[illegible]
5/3/2001.

523 - கண்ணூர்ச் சுவடி
பனைக் மருந்துகள்

1987

13

Dr. I. Sornammal

ஏடு எண் - 523

ப. எண் - 212.

பெயர் - கைமுறைச்சுவடி

பலவகை மருந்துகள்.

26.10.87

22/3/97

23/3/97

49.

கைமுறைச் சுவடி

பலவகை மருந்துகள்

எண் பாடல்கள்

கர்ப்பம்: 705 - 709

[illegible]ரக்ஷி: 750 - 752, 753-55 756 - ,

[illegible]:
கடல் 781 - 792, 821 - 828

பருவம்: 814 - 817, 818 - 820

தவம் 835 - 837, 851 - 852, 859 - 861, 878 - 80,

குறத்தி 830, 853 - 858

தாலம் 868 - 877,

கரகம் 880 - 881,

இறப்பு: 896 - 903

ஏடு எண் - 523. பு.எண் - 212.

ஏட்டின் பெயர் - கைமுறைச் சுவடி

"பலவகை மருந்துகள்"

மொத்த பக்கங்கள் - 107

எழுதியவர் - க.லலிதா.

முடித்த நாள் - 26.10.87.

ஒப்புநோக்கப்பட்டது.

1 x 5.00.

31.5.89

30.5.89 — 31.5.89

18.11.80.

கைமுறைச் சுவடி.

பலவகை மருந்துகள்

முதல் 143 ஏடுகள் இல்லை.
144லிருந்து ஆரம்பம்.
முதல் 607 பாடல்கள் இல்லை.

காணப்பா ஆதியந்தம் பொருளைத் தானும்
கருவான திரணிந்து நினைவைப் பத்தி
பூணப்பா ஒருமனதாய்ப் பூசை பூசு
புத்தியுடன் பூண்டதினால் பொறிகள் தோணும்
தாமப்பா தன்மயமாய் நின்றபொறி தன்னில்
சக்கரமும் அட்சரமும் தானே தோன்றும்
தேனப்பா அமிர்தமென்ற அமிர்தம் தோன்றும்
தெளிவான அமிர்தமுண்டு தெளிந்து காணே
608.

தெளிவான முனைத்தோர்க்கு மின்னூல் வேணும்
சிவயோக மார்க்கர்க்கு மின்னூல் வேணும்
அறியாத வாசிக்கு மின்னூல் வேணும்
அரிதான முனைத்தக் கின்னூல் வேணும்
வளியான வழித்துறைக்கு மின்னூல் வேணும்
வானதீபம் கோணத்திற்கு மின்னூல் வேணும்
நெறிதான் நூல்களுக்கு மின்னூல் மைந்தா
நேரான பன்னிரெண்டு நூறைப் பாரே.
609.

பாரப்பா பதியறிய யென்னான் வேணும்
ஆரப்பா இன்னதுபற்றிப் மவுனம் வேணும்
காரப்பா சிவம்வேணும் சத்தி வேணும்
கனாக்கமற சற்குருவைக் காண வேணும்
சாரப்பா . . . .
. . . . . . நந்தியுட னாட்டம் வேணும்
ஆரப்பா அறிவார்கள் ஞான மார்க்கம்
அப்பனே பூரணத்தை யுரு . . . . பாரு

610

பார்க்கயிலே அண்டபகி ரண்ட மெல்லாம்
பண்பான பூரணத்தி லுதித்த வாறு
பார்க்கயிலே பூரணத்தின் நாவிப் பாய்ந்துக்கப்
[கலப்] பூரதொ[illegible]பரமன் உதித்தாப் போலே
சேர்க்கையிலே முதிதானும் தெளிவாய் மைந்தா
சேருமடா சூரியனி வாரூயிப் போறார்
யேற்கையுடன் அகாரமதில் உகாரந் தோன்றி
யின்பமுள்ள மகாரமொடு வந்த தாலே

611

னாலான விந்துவிலே அனந்தன் சோமன்
[அதி] நாடிப்பார் (விசோதியோடின் நாதாந்த தந்தான்
மேலான உகாரத்தின் சத்தி யோடு
வியாபினியும் சமனையும் உன்மனந்தா னப்பா
சேலான சிணாத்தி - சே. . . . . . யோமசூபி
சேர்க்கையுள்ள அனந்தைமுத லனாதை யோடு
காலான . . . சிருதையினாலும்
கண்டுபார் சிவிதன்னைக் கூட்டி னோமே

612

ஆமப்பா கோடகத்தின் குணையுண் டாகும்
அகண்டிபமு மனோன்றைத் திறவு கோல்தான்
ஆமப்பா உகாரந்தான் மின்போல் மின்னும்
மூலமென்ற நாடியிலே முழங்கி நிற்கும்
நாமப்பா அகாரந்தான் யாருதையத்தி ஜுவாலை
நாடியிலே அக்கினிபோல் பிரபை வீசும்
தாமப்பா மகாரந்தா னண்டத் துள்ளே
தியவான மதிகோடி காந்தி யாமே.
613

காந்தியாம் விந்துவப்பா மின்போல் வீசி
கண்டமே வங்கிஷம் நாள்கடந்த காணும்
சாந்தியாம் புருவநடு சார்ந்த காலம்
சந்திரன்போல் ஒளிவீசும் அம்புயங் காணும்
பாந்திவமாய் தினந்தோறும் பழக்க மாகில்
பார்மகனே கற்பூர தேக மாகும்
சேர்ந்தப்பா நிற்குமே வங்கிஷம் மூன்றானால்
செப்புறேன் கோடகத்தின் குணைதா னாமே.
614

ஆமப்பா புகைபோலே தூல மொடும்
அதினோட சேர்ந்தாக்கால் அந்தன் தேகம்
போமப்பா கத்திருடு அதற்கு மேலே
புகழாக மூன்றுவிதன் கடந்தா யானால்
ஆமப்பா நாதத்தை மாணிக்கம் போலே
ஒளிவீசும் கலைமாறி அன்னிப் பாரு
நாமப்பா நாதாந்த உச்சி வீதில்
நாடுவாய் மின்கொடி ஒளிபோ லாமே.
615

ஒளியாகி மாத்திரைதா னரைக்கால் வைத்து
உன்னிப்பார் படித்தவிடம் பொய்யாய்ப் போகும்
அழியாத பேரின்ப வெட்ட வீடு
அதுகடந்து அங்கிசம் னாலப்பாச் செல்ல
கழியாத சத்தியை நிலாபோல் மின்னி
அணுமய மாகாணி மாத்திரைதான் வைத்து
ஒளிர்ப்ரயந்த அடக்கோவே யுந்தன் தேகம்
திரணாகும் சித்தியடி மருவிக் காணே
616

மருவியே அங்கிசம்னான் கடந்து பார்த்தால்
மைந்தனே வயர்பின்யன் கலைதா நின்று
அருவியே ஆதித்தன் ஒளிபோல வீசும்
அரைமாகாணி மாத்திரைதான் அங்கே நீயும்
பருவியே பூசித்தி உந்தன் தேகம்
பானுவைப்போல் காந்தியதாய்ப் பத்திப் பாயும்
மருவியே தோத்திரஞ்செய் மவுனத் தாலே
மகத்தான சித்திமுத்தி வருகுந் தானே.
617

தானான உச்சிவெளி கடந்து பாரே
சமக்கலை தனைத்து நிலவிபோல் மின்னும்
மானான மாத்திரைதான் கால்மாகாணி
மனக்கண்ணால் தன்கண்ணை மருவிப் பாரு
தேனான ஜெகமப்பா ஒளிபோல்க் காணும்
திரமாக அன்மனையை சேவிப் பாரு
கோனான நிலவிகோடி ஒளிபோல் வீசும்
குணமாக அரைக்காணி மாத்திரைதா னோதே.
618

ஊதப்பா ஒளிபோலாம் அந்தன் தேகம்
ஒன்றுமில்லை பிடித்தயோகம் பொய்யாய்ப் போகும்

நாதமப்பா அண்டபதி நீண்ட மெய்யாம்
நாடெல்லாம் மோடல்லா மனைக்குச் சித்தி
நீதப்பா ஆதார மாறி நின்றால்
நினைத்தப்பா தேகமது கல்போலக் காணும்
வாதப்பா பாக்கியமாம் வாசி மூலம்
வுரைத்தாக்கால் சமாதிக்கின் வழியு மாச்சே.
619

ஆச்சப்பா யதிவென்று தப்பி விட்டால்
அரகரா வெகுத்திருத்து பொய்யாய்ப் போகும்
மாச்சப்பா போகாதே மைந்தா சொன்னேன்
மந்திரந்தா னாறிவார் மைந்தா கேளு
மூச்சப்பா ரீங்காரம் அதினுள் விந்து
மூடினால் திரிகோணம் முனையுங் காணும்
நாச்சப்பா மணிக்கிளிகை முட்டி யாடு
கசடறவே ஆண்டொன்றில் அதுவுஞ் சித்தே.
620

சித்திக்குஞ் சிறுமுறையைச் சொல்லக் கேளு
சிவயநம அவ்வோடே இவ்வுஞ் சேர்த்து
முத்திக்கும் பாதையிது மைந்தா சொன்னேன்
முனைந்திடுவாம் அழினையில் முத்தி கண்டேன்
சத்திக்குச் சவ்வுண்டுச் சித்தி யாகி
சதாசிவமா யவ்வுண்டு சிமைந்து தப்பாப்
பத்திக்கும் ஒளிபோலே என்றாய்க் காணும்
பரங்குறை அஞ்செழுத்தால் பணிந்தி டாயே.
621

பணிந்திட்ட அஞ்செழுத்தால் ஒன்றெழுத்தைப் பற்று
பாங்கான மெட்டெழுத்தும் வாலை யாச்சு
கனிந்திட்ட மெட்டெழுத்தாம் மனத்தைப் பாரு
கருவான சிவம்புலிங்கம் கண்ணிற் காணும்
தணிந்திட்ட அஞ்செழுத்தை படித்து வாசி
தாயான ஏழெழுத்தைத் தாக்கிப் பார்த்தால்
அணிந்திட்ட அஞ்செழுத்துக் குயிரே தோன்றும்
அரகரா ஏழெழுத்தை ஆர்தான் காண்பார்.

622

காணரிது என்றாலும் மோனக் கூட்டம்
காண்பவரே சிவயோக சீவ முத்தர்
பூணரிது உலகத்தில் மாண்பர் ஐயா
போக்கோடே யெழுதற்குப் பொருளைக் காணார்
கோணரிது என்றாலுங் காணப் போமோ
அழிந்திறந்து மெய்யாறுங் கடல்வட்டம் போல
பேணரிது பெண்மக்களே மனம்போ யாகும்
பின்னறிந்து முன்னறிந்து இருக்கைக் காரே.

623

காரப்பா கலைக்கின்ற அழுக்கைக் கொள்ளே
கற்பூர தீபமதின் கருத்தோ டொக்க
ஏரப்பா வாசிகொண்டு கனலைத் தாண்டி
பெண்மக்கள் நிராதாரங் கடந்துப் பாரு
சேரப்பா அழுக்கை பற்றி விட்ட ஞானி
சேர்ந்ததுதான் மிகமீட்டு பார்த்து இன்னம்
நேரப்பா மணந்திடும் ஏகோட்டாது
நினைத்தவனே சிவயோகி நீதான் பாரே.

624

பாரப்பா வசியமென்றும் மவுசி யென்றும்
பண்பாகச் சிவயமென்றும் மூன்றுதிறம் மாறு
நேரப்பா பிராணயம் மொன்ற தாச்சு
இருந்ததோர் ரெண்டுதரம் தீர்ந்த யானான்
ஆரப்பா உன்தேகம் பொன்னிறம்போலக் காணும்
அரகரா அமிர்தரசம் கசிந்து பாயும்
சீரப்பா பிராணாயம் நேமம் நியமம்
கூட்டியே யோகத்தில் குறிகண் ணாட்டே

625

நாட்டவே யோகத்தின் குறிகண் ணாட்டு
நலமாக் கிடுமென்று ஒரு ஞானத் துள்ளே
ஓம் ஆம் உம் மென்றாது குறிப்பாக
உம் அம் ஓம் ஓம்மென் றேத்து
ஆட்டவே அஷ்டசித்தி எழுத்தி தாச்சு
அஞ்செழுத்தும் மதியோடே அப்பா மாறு
நீட்டவே அட்டெட்டுத் தொழிலு மாகும்
நினைத்தது கேட்டதெல்லாம் இருக்கும் தானே

626

திரு... ரசிவ்வாணை எடுத்தும் கூட
தாக்கினால் அஷ்டகர்மம் தானே யாகும்
வரும்பா வாதசித்தி காய சித்தி
மெத்தான யோகசித்தி ஞானம் மெய்தும்
யரும்பா ரீங்கார மதனில் பூட்
ஒருகோடி நூல்களிலே சொன்னார சித்தர்
மருமப்பா சிவ்வாணை எழுத்தை மாறி பாடு
...... சாத்திரங்கள் பார்த்துத் தெரி.

627

தேறவே சத்திசிவ மின்னலெக் காட்டும்
சகத்திலே யின்னம்போல் செப்பா ஐய்யா
நேரவே ஆயாரத்தின் மவருக் கின்னோ
நிற்குதடா அமிர்தமங்கே நீதான் கொள்ளே
கூறவென்றால் னாலவத்து பாவங் கேது
குடினோன் அருள் ... ச்சென்று நெறிபோலக் காணும்
ஆறவே சொல்லிவைத்தோம் அஷ்டசித்தி
அருளான பூரணமும் பூசைவித்தி தானே
628

தானென்ற தீட்சைவிதி சுருக்கி வைப்பு
தயவான மெய்குருநீர் சாரமெல்லாம்
ஊனென்ற தயவமெடு கருகி கற்கம்
உறப்பான பாற்பதமுடு... செந்தூரங்கள்
மானென்ற யாந்திரம் யெந்திர சாலம்
கோகர்ணம் சைசர்ணம் டப்பா
னானென்ற இருணுத்தர விந்த நூலை
னாட்டினேன் உலக்கு... தோர்க்கி காணப் யாதே
629

காணப்பா யந்திரமேன் காட்டுவது மறுமை
கருவான் கண்டாக்கான் உயார்போலக் காண்பார்
வேணப்பா வென்றுநீர் மாறதியா னாலே
வெகுநிவிட்டு யன்னோனைப் பேச வேண்டாம்
ஊனப்பா ஆதியென்ற கற்பங் கொண்டு
உரைத்தல் கேசத்தின் உண்ணிப் பாத்து
தேனப்பா வென்றதொரு அமிர்தங் கொண்டு
திறமான மவனமதைக் காரு காதே.
630

காரணப்பா இருபத்தின் அருளை நோக்கி
கமலமென்ற மூலமதி யிருந்து கொண்டு
வீரப்பா செய்யாமல் கும்பகத்தில் நின்று
விசையாக பூரகத்தால் ரேசகத்தைப் பண்ணு
சீரப்பா நின்றுகொண்டு தொட்டமட மசைக்க
சேரான ரேசகத்தா லசையும் பாரு
ஆரப்பா அறிவார்கள் கோகர்ண வித்தை
அப்பனே தொட்டவுடம் அழுக்கும் பாரு.
631

கைசகர்ணம்.

பாரப்பா கைசகர்ணம் சொல்லக் கேளு
பாங்கான பூரணத்தைப் பத்திக் கொண்டு
நேரப்பா மூலமென்ற அக்கினை நாடி
நேர்சரியாய் பூரகத்தால் பூரகத்தைப் பத்தி
தேறப்பா கும்பகத்தில் நின்று கொண்டு
திறமாக விசைநாடி அசைக்கும் போது
சேரப்பா செவிரெண்டும் அசையும் பாரு
செப்பக்கேள் கைசகர்ண மாகுந் தானே.
632

தானென்ற மிருத்திமாங் கால வித்தை
தயவான கோகர்ணம் கைசகர்ண மப்பா
மானென்ற கர்ணசாலத்தில் வகைகள் சொன்னேன்
மைத்தான சித்துவித்தை வகைகள் சொன்னேன்
ஊனென்ற கருவித்தை வகைகள் சொன்னேன்
உண்மையுள்ள சின்னமெல்லாம் நடக்கிச்
சொன்னேன்
தேனென்ற செயநீர் திராவகமும் சொன்னேன்
செயமான பன்னிரண்டு ஜாறுக் குள்ளே.
633

பண்ணிரண்டும் காணாத மடையர் தானும்
பாவமென்ற வஞ்சகமே செய்வார் செய்வார்
புண்ணியமே தானினையார் போதமில்லார்
பாதமில்லாப் பாவிகள்தான் இதலஞ் செய்வார்
கண்ணிமைக்கிற் கருத்தமொன்று கருத்தாய்க் காணார்
கடைகெட்ட பாவிகள்தான் வஞ்சக மேதென்று
இண்ணியதோர் பாவமென்று கொடுமை செய்வார்
குடிகெட்ட சண்டாளர் நினைக்கிங் கேளே.
634

மாரணச் சித்து

கேளப்பா இத்தரு மாரணத்தைச் சொல்வேன்
கொடியான னாயடம் சிரினி ஆடை வாங்கி
தானப்பா பதினாறு மடிப்ப தாக
தன்மையுடன் தான்மடித்து அதின்மேல் கேளு
தோணப்பா அய்ங்கோண மைய்யான் மைந்தா
சிவசிவா இத்துக்கின் பேரை நாட்ட
கேளப்பா அய்ங்காயம் மதின்மேல் பூசி
கொண்டை போல் அத்தியதைப் பந்து பண்ணே.
635

பண்ணியதோர் பந்துதன்னை மயான ருத்திரன்
பதியாருக்கி யடந்தனிலே இண்டஞ் செய்து
உன்னியே நிசிவேளை தன்னிற் சென்று
ஓமம் வளர் இண்டமதிற் பதியை வைத்து
சென்னிகைத் தானனையுந் தானம் பண்ணி
சீக்கிரத்தில் ~~நி~~ நிர்மாணத் துடனே மைந்தா
தன்னிமையான் ஓடிவந்து சாம்பல் தன்னில்
திரும்பிரண்டு எழுந்திருந்து தம்பனமே செய்யே
636

செய்யப்பா இண்டமதின் கிட்ட வந்து
இவையவென்று தெற்கிருக்க மாக நின்று
வையப்பா வெதிரென்று யிருந்து மைந்தா
பக்குவமாய் வெதியவென்று யனைவைத்து
மையப்பா நெண்டுவக்கை யெடுவான் மைந்தா
மகத்தான புனலூட்டி மைந்தா நீயும்
மெய்யப்பா நெய்யென்ற கேசரியின் நெய்யால்
மேன்படா நதியவென்று ஓமம் பண்ணே.
637.

பண்ணப்பா ஓமமது கடிகைக் கின்னே
பாங்கான சாநாயநி தன்னை வாங்கி
விண்ணப்பா தானோக்கி அதனில் விட்டால்
வெகுஅருக்காய் தீப்பிடிக்கும் போது மைந்தா
கண்ணப்பா தானூடி மண்ணை வாரி
கருகுவா யென்று நீ கனக்கப் போட்டு
உண்ணப்பா நதிக்கரையல் ஆத்தாறு பண்ணே
உம்மையே தானிருக்கும் யிடத்திற் சென்னே.
638

சென்னவே னாளுக்கு னானாய் மைந்தா
செடங்கறைந்து அனைமீறி தேசத் துன்னே
சொன்னவே பழிகூறக்கும் யிடமாய் மைந்தா
தொன்னுலகில் னாய்போலே அழுந்து மாண்பன்
துன்னவே செயலத்து நடப்பான் மைந்தா
சுருக்கான கருவித்தை சொன்னா தைய்யா
கொன்னவே நினைத்ததொரு பசுவை மைந்தா
காழ்னான் தோஷமில்லை யெனச்சொன் னானே
639

சொன்னாரே யென்றுரவும் புலத்தியனே அய்யா
சொல்லுகிறேன் முப்பொருளும் துலக்கமாக
கண்ணாறக் காண்பித்தான் அவனே ஆசான்
காயகமத்தி சற்குருவைக் காரு காரு
யென்னேறும் சற்குருவை மனதிற் கொண்டு
யாயன்பொன்று சொல்லுகிறேன் யென்பாங் கேளு
பொன்னான பொருள்போல அவனைக் காணும்
புத்தியுடன் அவர்மனதை கனியக் காணே.
640.

கனியான பசுபியும் பொசிக்கும் போது
காலை-திட்டம் யீய்ந்திடுவாய் குருவுக்கப்பா
தணியாத சிந்தையுன்மேல் வைப்பா ரப்பா
தாய்தந்தை போலவுமே தயவு மாவார்
துணியாத மோட்சமதை அருளச் செய்வார்
செம்மைக்க அமுர்தரசம் அளித்து விப்பார்
மணியான சிரோமணியும் மணிய மீவார்
மகாமந்திர அருபியென வசனிப் பாரே.
641

வசிய சித்து

பாரப்பா சத்துரு மாரணத்தைச் சொன்னேன்
பண்பான வசியமொன்று பகரக் கேளு
நேரப்பா மந்திரத்தின் வசிய மொன்று
நினைத்தொரு கருவமைப்பான் வசிய மொன்று
ஆரப்பா அறிவார்கள் ரெண்டுநந் தானும்
அப்பனே மந்திரத்தால் வசியங் கேளு
மாறப்பா சித்திசிவம் ரெண்டும் கூட்டி
மார்க்கமுடன் மாறுவதால் வசியங் கேளே.
642

கேளப்பா யடத்தைகையில் விபூதி வைத்து
கெணிதமுடன் பரத்தியதிற்க் அத்திரத்தை நாட்டி
ஆளப்பா பூரணம் பார்த்துக் கொண்டு
அன்பாக சிவசிவயென் றறிந்து மாறி
கோளப்பா என்றுமில்லை பகைதான் வெள்ளம்
தன்மையுடன் விபூதியை நீ குறியாய்ப் பூசி
வாளப்பா மீதமுள்ள விபூதி தன்னை
மைந்தனே உன்னுக்கே பொசித்தி டாயே.
643

பொசித்திடுநீ மைந்தனே இதுவே மெய்யா
புத்தியுடன் நீயாருக்கும் பகையு மெல்லாம்
பசித்திடுவோர் தாகமது போலே மைந்தா
பாராளும் நாசுண்டுதன் தேவதைகள் புகழும்
கசித்திடும் … வச்சியம் வசிய மெல்லாம்
கண்காணத் தோணுமடா குருவால் பாரு
நசித்திடுமே குரோத மயமெல் லாமே
நன்மையுடன் தெண்டெழுத்தை நயமாய்ப் பாரே.
644

பாரப்பா தெண்டெழுத்தும் நயன மாகும்
பாங்காக தெண்டையுமே அழிவைக் கேட்டு
காரப்பா தேகத்த ஆதாரந்தான் தெண்டம்
கருத்தாறவே கும்பகத்தில் காரக்கப் பண்ணி
வீரப்பா செய்யாமல் மைந்தா கேளு
வேண்டினதோர் நேரமெல்லாம் ஜெயிப்பாய் தாகும்
ஆரப்பா அறிவார்கள் சிவயோக வாழ்க்கை
அப்பனே புலத்தியனே யன்னாங் கேளே.
645

யன்னாங்கேள் சிவயோக வாழ்க்கை தன்னை
யாயன்பான நயனமதை யிமைக்க கேத்தி
சொன்னதொரு கயிலாச மேரு தன்னில்
அடர்தொடை காந்தியதாய் நவிரண வீசும்
மன்னவனே அடர்க்காந்திக் கப்பறத்தே நின்ற
மனோரஞ்சனியின் கருணைதனை யென்ன
சொல்வேன்
மின்னான ஒளியானொரு மீன்தான் தோன்றும்
மின்னொளியின் நுண்மதனை மேவிப் பாரு
646

சீன வைப்பு

பாரப்பா சீனத்தினுட வைப்புக் கேளு
பாருப்பு தன்னுடனே கல்லுப்புக் கூட்டி
ஊரப்பா பழச்சாறு தியாருங் கூட்டி
உடன்சேர்த்து பாண்டத்தி லிட்டு மூடி
காரப்பா குழிவெட்டி யெருவைப் போட்டு
கருவான பாண்டத்தை யதன்மேல் வைத்து
சேரப்பா யெருப்போட்டு சமாது வைத்தால்
திறமான மண்டலத்திற் சீன மாச்சே.
647

பூர வைப்பு

ஆச்சப்பா பூரத்தின் வைப்பைக் கேளு
அரகரா சீனமொடு னாதங் கூட்டி
நீச்சப்பா குந்திருக்கம் யிடைதான் சேர்த்து
நிறைவாகத் தான்பொடித்து செயநீர் விட்டு
மூச்சப்பா போகாமல் தாய்தான் கூட்டி
முன்னவனைத் தான்பணிந்து குப்பிக் கேத்தி
பாச்சப்பா நெல்லவிக்கும் பானை தன்னில்
பக்குவமாய் அவிச்செடுக்கப் பூர மாச்சே.
648.

ஆச்சப்பா பூரகத்து காரமென்பார்
அன்பான ரேசகத்து ஊழமையென்பார்
காச்சப்பா ரவிபீசம் என்பார் சித்தர்
கருவான அக்கினியின் கோத்திரந்தானென்பார்
பாச்சா ~~ஆத்தக~~ வாதத்திற்கு தன்னா விட்டவன்
பாயாது சிரத்தொன்றும் பழிக்கா தய்யா
தீச்சப்பா கடுகிநிற்கு ரவியான் மைந்தா
நெறியான ரவியாறியார் நினைத்திட்டாரே. 649.

நினையாது அண்ணைத்துக் கிருயின் ~~அ~~ வாட்டான்
ஒரான குளிகைக்கும் மாதியாகும்
இனையான கற்பத்துக் காதி பீடம்
சேர்ந்துநின்ற மெழுக்கும் ஆதி பீடம்
துணையான செய்நீர்க்கும் ஆதி பீடம்
அருக்கான பூரத்துக் காதி கேளு
வினையான வெண்காரம் வைப்பைக் கேளு
மேதினியில் வாரீறிவரன் வவணைப் போக்கே. 650

வெண்கார வைப்பு.

போக்கான நிலவைப்பு கன்னுப் போடு
புகழான படிகத்தான் அண்ட வித்தும்
தாக்கான மணிஉருந்து மாவெவா டொக்க
தணிக்கன்னிப் பால்வாத்துக் கிண்டி மைந்தா
ஆக்கான பாணைதனி விட்டு மூடி
அருமையுள்ள சிறுநீருப் கூட விட்டு
நீக்காமல் மண்டலந்தான் அமர்த்து வைத்தால்
நினைத்ததொரு வெண்காரப் பலகை யாச்சே. 651

ஆச்சப்பா வெண்காரந் தன்னால் மைந்தா
அப்பனே யொண்டாக்கு சூதக்கோ கோடி
காச்சப்பா உருக்கினுக் காதி யாகும்
கருவான வேதைக்கும் ஆதி யாகும்
ஆச்சப்பா சித்துகளுக் குயிரு ஆகும்
பாசுக்கான நீருக்கும் அண்ணந் தக்கும்
பேச்சான வெடியுப்பு சீனம் ரெண்டில்
பிலமான உருத்திருட மானவச் சேரு
652

சேரப்பா கல்லுப்பால் விட்டு நன்றாய்
திறமாகக் கிண்டிநன்றாய் பாண்டத் திட்டு
தீரப்பா விட்டுநன்றாய் சமாதி வைத்தால்
நிசமாக துய்யநீர் நிற வெண்கார மாகும்
காரப்பா வெண்காரம் பொரிகாரம் ரெண்டும்
கருவாளி தான்றிவார் மற்றோர் காணார்
பேரப்பா சொல்லவென்றால் வாலோ யின்னை
பிசகாத காரத்தைச் சொல்லக் கேளே
653

காரவைப்பு

கேளப்பா காரிமாவுஞ் சிறுமா கூடு
கெடியான அழிஞ்சியொடு கூவின் நீரும்
நீளப்பா அந்த அவை நீரும் கூட்டி
நினைத்து வெடியுப்பு பட்டுண கல்லுப்புச் சுண்ணம்
வேளப்பா வெடித்தோரணை தியானக் செய்து
விசையான நீர்நின்ற படியே தாக்கி
கோளப்பா வாரமான பாண்டத் தூட்டி
கோநின்ற யாடமதிலே சமாது வைய்யே.
654

வைய்யப்பா மண்டலத்துக் காப்படி நீயும்
மைந்தனே சாரவகை யெடுத்துப் பாரு
செய்யப்பா சொல்லுகிறேன் சாரம் சாரும்
மெய்யான சாரமதை யார்தான் காண்பார்
கைய்யப்பா வுதவுவது போலே மக்காள்
கைப்பான உப்புக்கு உறுதி யாச்சு
வெய்யாத நரைகைகடி பட்டுகு தானான
யெழும்பாமல் வீரடங்கும் சாரந் தானே.
655

சாரமென்ற வழலைகட்டிக் கொண்டது தானால்
சரக்கனைத்தும் மாண்டதடா பொய்யில்லை
காரமென்ற குருவழலைக் கட்டா னய்யா
கடுஞ்சரக்குக் சாரத்துக் கதிக மாகும்
பாரமென்ற சாரமதைப் பணிய வேணும்
பணிந்ததொரு காரத்தால் நிறுத்த வேணும்
ஆரமென்ற அதிசார கார மப்பா
அனைத்துயர்க்கு உடையநாய் அறிந்து பாரு
656

பாரப்பா வாதத்துக் காதி யாகும்
படியேறு வைத்தியத்துக் காதி யாகும்
காரப்பா கற்பத்துக் குயாதே யாகும்
கருவான செய்நீர்க்கும் ஆதி யாகும்
நேரப்பா பூரணத்துக் குயர்தா னாதி
நினைவான அறிவுக்கு அமுர்த மாதி
தேரப்பா காரசா ரத்தைக் கண்டு
தேர்ந்துமனை தொன்றானை செயலைப் பாரே.
657

பாரப்பா துரிசுனுட வைப்புக் கேளு
பாங்கான கல்லுப்புச் சீனங் கூட்டி
சாரப்பா பழச்சாறுந் தயாரும் வார்த்து
தன்மையுடன் அமுரியதாங் கூடச் சேர்த்து
சேரப்பா தாம்பிர பாத்திரத்தில் மைந்தா
செம்மையுடன் குழிவெட்டி மைந்தா நீயும்
காரப்பா கேசரியன் பெருமைக் கொட்டி
கருவான பாத்திரத்தை யதின்மேல் வைப்பே
658

வைய்யப்பா வாய்மூடி மேலுமங் கொட்டி
வளமாகத் தாண்டி மைந்தா கேளு
மெய்யப்பா சொல்லுகிறேன் ஆசிவத்தைப் பொத்தி
மென்மையுடன் மண்டலத்துக் கப்பால் வாங்கி
செய்யப்பா ஆறவிட்டுத் திறந்து பாரு
சிவசிவா யென்னசொல்வேன் துரிசு நேர்மை
கையப்பா புளிப்படனே உப்புச் சேர்த்து
கருவான களிம்படனே சேர்ந்து போச்சே.
659.

போச்சப்பா களிம்படனே உப்புச் சேர்த்து
பொருமிக்கு தானறைத்து துரிசி யாச்சு
ஆச்சப்பா வைகுண்ண துரிசி யாட்டு
அடங்காத அன்னத்தைக் காதி யாகும்
மூச்சப்பா வைகிதுரிசு வைனம் பாயும்
மூண்ட குருவுக்கும் மித்திவே ஆதி
நீச்சப்பா வைகுசிசு துரிசுச்சார் காண்பார்
நெறிபெத்த சற்குருவின் துரிசாம் பாரே.
660

துரியென்பார் கண்டமென்பார் விசுத்தியென்பார்
துலங்குபஞ்ச அக்கினியின் பீசமென்பார்
அடிகொண்ட அடியென்பார் ஆதியென்பார்
அரகரா ஆணைக்கி ஆதியென்பார்
கடிதான அத்தியென்பார் நீலமென்பார்
காமனுக்கிச் சத்துருவாமவ் கண்ணேயென்பார்
முடிகொண்ட ஆகாச முதலேயென்பார்
முத்திவெகு துரிசாகும் முதலைப் பாரே.

661

பாரப்பா சீனமொன்று வைடியப் பொன்று
பரமான விந்துடனே பூணுங் கூட்டி
சேரப்பா தாம்பூரக் கிண்ணத் துள்ளே
சேர்க்கையிலே கேசரியின் நெய்யை வார்த்து
நேரப்பா மேல்க்கிண்ணத் தாலே மூடி
நினைத்ததொரு பாண்டத்தில் மணலை பின்னும்
காரப்பா பாண்டத்தி லிட்டு நல்ல
கருவான வட்டக்கணீ யதின்மேல் வையே.

662

வைத்ததின்மே முன்போலே நிறையக் கொட்டி
வாகாக மேல்மூடி மண்ணுஞ் செய்து
வைத்தாரா மாகவே இயடுப்பி லேத்தி
வீரடங்க அருசாமம் எரிப்பாய் மைந்தா
முத்தான நிறம்போலே நாலுஞ் சேர்ந்து
மெழுகுபோ லுருகியது ஒன்றாய்ச் சேரும்
பத்தான பூரணத்தை தியானஞ் செய்து
பதமாக ஆறவிட்டு யெடுத்துப் பாரே.

663

வாரப்பா வட்டக்கிணை யாருக்கி நன்ன
பளிங்கதுபோல் பாஷாணம் பண்பாய்க் காணும்
ஆரப்பா அறிவார்கள் பாஷா ணத்தை
அறிந்தவர்கள் அறிவார்க ளம்ப ரத்தை
மேரப்பா வென்பார்கள் வெண்கண்டா வென்பார்
விண்ணுயான மதியென்பார் நிலவுப் பென்பார்
சாரப்பா சாரைக்கி நாக மென்பார்
சிகைசரக் காணதற்கு சித்தருத்தான் பாரே

664

பார்க்கவென்றால் யெந்தனுட காவியத்தின் தானும்
பக்குவமாய் சிரக்கிணைப்பு முறையைச் சொன்னேன்
மார்க்கமுடன் அஞ்ஞாத்தில் கட்டுமுறை சொன்னேன்
மகத்தான னாலூத்தில் மெழுகுமுறை சொன்னேன்
சேர்க்கையுடன் யெண்ணூத்தில் திராவகமுஞ் சொன்னேன்
செப்பமுள்ள முன்னூத்தில் செந்தூரஞ் சொன்னேன்
கார்க்கவே கற்பமுறை அறுனூத்திற் சொன்னேன்
கருணையுள்ள புலத்தியனே யன்னாங் கேளே

665

கேளப்பா பரிபவத்தை யாத்திற் சொன்னேன்
திறமையென்ற அண்டங்க ளெழுதாறும் பாரு
ஆளப்பா வெகு மானத்தை நன்றாய்
அப்பனே யென்பதுக்கி டைக்கிப் பாடி
தேளப்பா கோட்டுத்தர் போல் வழியுஞ் சொன்னேன்
திரும்பவரு ஞானியோதான் திறமாய் மைந்தா
கோளப்பா வாதாடன் சுத்தரு மீத்துவும்
குணமாகச் சொன்னதையார் கொடுப்பார் பாரு
666

பார்த்தவர்கள் மனங்களிய நடந்தா யானால்
பண்பாக முறைகள் தவறாமல் ஐயா
காத்தல்லோ யீய்ந்திடுவா ரப்பா சொன்னேன்
கனகம்வெகு யீய்ந்தாலும் முறைசொல் வார்கள்
நாத்திசையு மறியவே தானிந்த நூலில்
நலமாக கைமுறைகள் நன்றாய்த் தோணும்
நுத்தமர் வாக்கைதான் மிகவே தோணும
பூவறியார்க் கொன்னவரும் புகலக் கேளே.
667

கேளப்பா உலகத்தில் முன்னோர் தாமும்
கிருபையுடன் நன்மைதீமை ரெண்டும் பாடி
நாளப்பா தினம்பார்த்து அறிய வென்று
நன்மையுடன் ஜோசியமும் முப்பதிலே பாடி
கோளப்பா வாதாடன் உலக மீதில்
கொட்டினார் சாஸ்திதிரந்தான் யென்ன சொல்வேன்
மாளப்பா வென்றசொல் லாகா தென்று
மானிடர்கள் அவ்முறையைப் பார்த்தார் பாரே.
668

பார்த்தவர்கள் ஒருமொழியாய் பாரா மக்கான்
பதறாமல் நெல்வார் தூத்துவார் போல
உத்தமனை உத்தாடி சிலம்பாய் ஆட்டி
கொடுத்தான ஞானக்கனைத்தான் படிப்பானப்பா
னைத்திடையும் தான்தேடி குருவைக் கண்டு
நன்மையுடன் வணங்கியவர் பாதம் போற்றி
காத்திடாய் புலனுக்குச் சொல்வேன் இனி
கனகம்போல் நன்மைதிமை காட்டுவாரே
669.

காட்டினான் நன்மையதே நின்றுச மைந்தா
கசடறவே திண்மையதை நீ கண்டு தேறி
மாட்டினான் சோதியத்தை மனதில் காணும்
மார்க்கமென்ற அமிர்தத்தைப் பானம் பண்ணு
நாட்டினான் தான்சிறந்து உலகத் துள்ளே
புதுமைவெகு புதுமைதனைக் கண்டு தேறு
ஆட்டினா அம்பலத்தில் யோக லாகம்
அப்பதியை வேறு-மெய்ல் அமிர்தம் கொள்ளே
670

கொள்ளப்பா நூதனத்தைக் கொண்டு தேறி
இணமாக மனதறிவான் குருவைக் கண்டு
விள்ளப்பா உனதுடைய பாட்டை யெல்லாம்
விண்ணறிந்தான் மனமகிழ்ந்து அருள்ப ~~[illegible]~~ பொழிவார்
சொல்லப்பா அதின் பொக்கு சாஸ்திரத்தைத் தேடி
சிவசிவா கண்டதெல்லாம் யெழுதிப் போட்டு
சொல்லப்பா மனக்கண்ணின் அருள்க்கண்ணாலே
சொன்னதினால் பொருள்டக்கம் தோணும் பாரே.
671

கெந்தி பாஷாணம்.

பாரப்பா கெந்தி பாஷாணந் தன்னைப்
பகருகிறேன் புலத்தியனே பண்பாய்க் கேளு
ஆரப்பா அறிவார்கள் கெந்திரசந் தன்னை
அணைத்திடுவாய் அதன்பிறகு செய்நீர் வாங்கி
காரப்பா சூடுபட ஜாதமந் தன்னில்
கருவாக திசைஜாதம் வாங்கி மைந்தா
சேரப்பா முன்சொன்ன செய்நீர் மைந்தா
சேர்த்துமிகக் கரைக்க~~…~~வேகி / அப்பாஷாணம் பாரு

672

பாரப்பா அனல்மீறி அடும்பேர் தன்னில்
பக்குவமாய் முப்பூவும் சிராவுங் கூட்டி
சேரப்பா அடிமுடியுங் கூடச் சேர்த்து
திறமாகக் கிண்டியதை மேல்வாய் மூடி
மாரப்பா மண்சீலை வலுவாய்ச் செய்து
மைந்தனே அடுப்பேற்றி அலைவில் லாமல்
ஊரப்பா அலைவில்லாப் பாண்டந் தன்னில்
அடுக்கவே தீல்மூட்டி எத்தி பாரே

673

அரிக்கவே மருந்தெல்லாம் பாண்டத் தன்னே
யாதிமெல்ல உருகியது கல்போலச் சேரும்
தீக்கவே அன்னாளும் போது மைந்தா
அப்பாமல் உடைத்துமெத் தியவாய் வாங்கி
பெருக்கமிகப் பீங்கானிற் பதனம் பண்ணி
பெருமையுள்ள மவுனமதாய்க் குருவைப் போற்றி
அரிக்கின்னென்னை யாதுவாகு மென்று மைந்தா
உண்மையுடன் கின்றியடை யெடுத்துக் கொள்ளோ.

674

எடுத்ததொரு கெந்தியுட மகிமை கேளு
யென்னவென்றால் புலத்தியனே அடக்கமாக
கொடுத்தவெள்ளி ஞானக்கின் யிவ்வந்தான் மைந்தா
அகமாக வயதுசொன்னோம் முடியாது அய்யா
அடுத்ததொரு ~~வெ~~ரகெந்திமுறை கேட்டாலுமந்தான்
ஆதாரிவா ரென்றுநீ அகம கிவ்வு
முடித்ததொரு பூவரசம் அறிவோர்க் கெய்தும்
மூர்க்கமுள யின்னோனைப் பத்தனம் பண்ணே. 675

கெவுரி வைப்பு

பண்ணப்பா கெவுரியுட முறையைக் கேளு
பண்பான புலத்தியனே அறிவன் போனே
விண்ணப்பா லவணமொடு காரசாரம்
விரையான பழகமொடு பூரணமுங் கூட்டி
கண்ணப்பா மஞ்சளென்ற கருவுங் கூட்டி
கருக்கக்-கூட்டி கல்வத்தி லாட்டி நன்றாய்
மண்ணப்பா கூட்டிதனில் வைத்து மைந்தா
மைந்தனே அடுப்பேற்றி யெரித்தி டாயே. 676

எரித்திடவே சிட்டிக்குள் மருந்து தானும்
மிளகிமெல்ல உருகியதீ மஞ்சள் போலே
பெருத்தகல்லுப் போலுறைந்து மஞ்சளாக
பெருமையுள்ள கெவுரியென்ற பேரே யாகும்
குறித்தபொருள் ஆதியென்ற கெவுரி யாகும்
குணமான கெவுரிசார முறைதா னப்பா
பரித்தகடும் யிதற்குநிகர் ஏதுவோ அய்யா
பாலகனே யிதனுடைய பரிசை கேளே. 677

கேளப்பா அஷ்டமா யோக மெல்லாம்
கெம்பீரமா யப்பருக்கும் யாதினுடைய நேர்மை
நாளப்பா நாளினொரு நாளிந் தாளும்
நன்மையுள்ள அஷ்டசெயனும் வருவா னப்பா
வேளப்பா யெத்திசிவன் அஷ்டசெயனந் தனக்கு
வேண்டியே ஒருவரத்தை யீய்ந்தா னப்பா
ஆளப்பா அவ்வரத்தைக் கேளு கேளு
அன்பாய்நின்ற றஷ்டசெயமா யருளுவென் றாரே
678

வென்றதொரு அஷ்டசெயத்துக் குயிரே தன்னில்
வேதாந்தச் சித்திசிவம் ரெண்டுங் கூட்டி
கொண்டதொரு அஷ்டசரத்தைக் குறியல் னாட்டி
குருவான - என்றுரைசெயமென் றருளை நாட்டு
அண்டர்தொழும் உருவேத்தி நின்ற சூதி
அன்பாக நீயெடுத்து மைந்தா கேளு
கண்டதொரு பதார்த்தமிதி லணுவாய்ப் போட்டு
கைநீட்டி யெடுக்கவது தினையா தன்னே
679

தினையாத அஷ்டசரத்தை ஆர்தான் காண்பார்
துடியான தெவனாதி மார்க்க மார்க்கம்
முனையாமல் அஷ்டசரத்தை மவுன மாக
மார்க்கமுடன் ஆதியேறி மனதிற் கொண் - டான்
அனையாமல் பூரணத்தை நோக்க லாகும்
அப்போது மதியமுர்தமவ் கொள்ள லாகும்
சினையான தேகமது அழியா தப்பா
சிவசிவா பூரணத்தின் செயன்றான் பாரே
680

சவ்வீர வைப்பு,

பாரப்பா சவ்வீர வைப்புக் கேளு
பரமான வெடியுப்புப் பத்தாங் காசீசம்
காரப்பா கல்லுப்பு சீனக் காரம்
கட்டியதோர் நவச்சாரம் சவ்வீ ரந்தான்
தீரப்பா. தாளடங்கும் பொரிகா ரந்தான்
வெள்ளையென்ற துரிசுடனே பேதி கெந்தி
சேரப்பா முப்பூவுங் கூட்டிக் கூட்டி
சேர்த்துமிகத் துவைபார்க்க பத்து மாச்சே.
681

ஆச்சப்பா பத்துவகை சரக்கொன் றாக
அனைத்துமே அந்திடைக்குச் சேர்த்து சேர்த்து
பாச்சப்பா கல்வத்தில் பொடிய தாக்கி
பார்க்கயிலே நயமொன்று நன்றாய்ப் போகும்
நீச்சப்பா செய்நீரால் பிசறிக் கொண்டு
நேர்மையுடன் காசியென்ற குப்பிக் கேற்றி
ஆச்சப்பா மண்சீலை யெழுஞ் செய்து
கருவான குப்பிதனைப் பதனம் பண்ணே.
682

பண்ணியதோர் குப்பிதனை பாண்டத் தன்னில்
பக்குவமாய் வுப்போடும் பதிவாய்ப் போட்டு
வுன்னியே குப்பிதனை நடுவே வைத்து
உத்தமனே மேல்மந்தப் பொடியைப் போட்டு
நன்னுறவே பாண்டமதின் வாயை மூடி
நலமாக மண்சீலை நன்றாய்ச் செய்து
தன்னுறவாய்க் குருபரனைத் தொழுது போற்றி
தாயான அனல்மூடிட அடுப்பி லேற்றே.
683

யெத்தியே அருக்கெம்பு வெறகி னாலே
யாதமாகப் பதினாறு அரம மாட்டி
ஆத்தியே பாண்டமதை உடைத்து மைந்தா
அதிலிடுங்கெங் குப்பியைநீ அன்பாய் வாங்கி
போத்தியே அடைத்துப்பார் மதிபோலக் காணும்
புதுமையுடன் கிள்ளிப்பார் கல்போலக் காணும்
நேத்தியென்ன வயரம்போல் ஒளியே வீசும்
நேர்மையுள்ள வீரனுட வண்மை கேளே.
684

கேளப்பா முன்போலக் கல்வத் திட்டு
கெணிதமுடன் பொடித்துநன்றாய் மாவதாக்கி
தேளப்பா கொட்டுதல்போல் செயநீர் விட்டு
திறமாகப் பதினாறு குப்பிக் கேற்றி
கோளப்பா தீண்றாமல் பாண்டத் துள்ளே
இணமாக முன்போலே குப்பி வைத்து
தாளப்பா மேல்மூடி மண்தான் செய்து
தப்பாமல் அடுப்பேத்தி யெரித்தி டாயே.
685

யெரியப்பா பீநாறு காம மாட்டி
யெரித்தபதம் சட்டியின்மேல் நெல்லைப் போட்டால்
பொரியப்பா வெளும்பியது விழுந்து தானால்
புத்தியுள்ள புலத்தியனே பதந்தா னென்று
இறயப்பா மறவாமல் பூசை பண்ணி
இன்பமுடன் நீயருந்து யெடுத்துப் பாரு
வரியப்பா தானொடி வீரந் தானும்
வாகாக யருமெடக்கிச் சிரக்க மாச்சே.
686

ஆச்சப்பா யண்ணமொரு மடக்கிச் சொல்வேன்
அந்தநா முன்போலே காவத் திட்டு
தேச்சப்பா பொடித்திடுவாய் மாவை தாக
செப்புமுன்னா செய்தீரான் மாவைக் கிண்டி
பாரச்சப்பா குப்பிதனில் பதன மாக
பக்குவமாய்த் தானடைத்து மண்ணும் செய்து
மூச்சப்பா தாடணங்கச் சிலாகை போட்டு
முக்கியமாய்ப் பாண்டமதில் பதிய வைய்யே
687

~~வைய்யப்பா அடுப்பேற்றி தீயை மூட்டி~~
~~வரிசையாய் முன்போலே யெரித்து மைந்தா~~
~~வைய்யப்பா அநுசாமம் யெரித்த பின்பு~~
~~பக்குவமாய் தானடைத்து மண்ணும் செய்து~~
~~மூச்சப்பா தானடங்கி~~

வைய்யப்பா அடுப்பேற்றி தீயை மூட்டி
வரிசையாய் முன்போலே யெரித்து மைந்தா
வைய்யப்பா அநுசாமம் யெரித்த பின்பு
பக்குவமாய்ச் சிலாகைதனை திருப்பும் போது
கைய்யப்பா சாயாமல் நிதானமாக
கைமுறையாய் திருகியபின் சிலாகை வாங்கி
செய்யப்பா மேலும் மூடிச் சீலை செய்து
திறமாகத் தியெரித்து யிறக்கி வாழே.
688

இறக்கியவன் ஆறவிட்டு யெடுத்துப் பாரு
யாருக்கிவெகு வலுவாக யாருக்கும் வீரம்
அருக்குமுள்ள வீரமென்ன வீர மென்றான்
உத்தமனே இவ்வீர மிதுவே யாகுது
கருக்கனென்ற கருக்கனெல்லாம் வீரம் வீரம்
கருவாக யன்னமாரு டைத்துக்கு கேளு
பெருக்கவே இவ்வீரக் கட்டி வாங்கி
பெருமையுள்ள செய்நீரில் தோய்த்துப் போடு.

689.

போடப்பா நவிழுகத்தில் பத்துமுறை தானுஞ்
புகழான வீரமது யென்ன சொல்வேன்
னாடப்பா செய்நீரின் வலுவி னாலே
னாவடங்கா வீரமது வலுவென சொல்வேன்
தேடப்பா வீரமென்ன நிறமே தென்றால்
திருவந்தமத்தன் நிறமாகும் மைந்தா பாரு
தீடப்பா மத்தன்நிற வீர னைத்தான்
கொடுமையுள்ள அண்ணமதில் சிவப்பு மாச்சே.

690

ஆச்சப்பா யிவ்வீரமாங் கோச்சி வீரம்
ஆரறிவார் கோச்சியுட ஆழந் தன்னை
நீச்சப்பா வெகுநீச்சு கறையோ தானேன்
நினைத்தஅண்ணைக் காரமதுக் காதி யாகும்
பாச்சப்பா வைனரசு மணிக்கி நல்ல
பாங்கான சாரணைக்கி மிதுவே மேலும்
வாச்சப்பா வெகுயாட வீரம் வெகும்
வலுவான நீர்மெழுகுக் காதி தானே.

691

தானென்ற பன்னிரெண்டு விரலுக் கிள்ளே
சகலகலைக் கியானமெல்லாம் அடக்கம் பண்ணி
கோனென்ற இருமுனையும் அடக்கம் பண்ணி
கோடான கோடிவித்தைக் குறியுஞ் சொல்லி
தேனென்ற ருசிபோலே ஞானஞ் சொல்லி
தெவிட்டாத பூரணத்தின் வகையுஞ் சொல்லி
மானென்ற மவுனமென்ற குறியுஞ் சொல்லி
மனமடங்க அறிவுமிக வசனித் தேனே
692.

வசனித்த யின்ஞானந்தான் பெருநூல்க்கப்பா
வளமையுள்ள அருக்கமிதி பன்னிரெண்டு நூறு
நிசனித்த அருக்கமிதிக் கோடா கோடி
நீள்திசையில் மெத்தவுண்டு கண்டு பாரு
பசனித்துப் பாரமல்க் கருவாய்ப் பாரு
பார்க்கையிலே யார்த்தனுள்ப் பருவம் பாரு
திசனித்துக் கருவாலே யார்த்த நூலை
செகத்தோர்க்குச் சொல்லாதே முனதாய்ப் பாரே
693

தொட்டி வைப்பு (ரு. காது)

பாரப்பா தொட்டிப் பாஷாணந் தன்னை
பண்பாக வைக்கும் முறைப் பகரக் கேளு
காரப்பா சீனமுடன் சாரங் கூட்டி
கருவான வெடியுப்பு கூடச் சேர்த்து
சாரப்பா சூதமொடு நாகஞ் சேர்த்து
சார்வாக அந்திடைக்கி காந்தங் கூட்டி
வீரப்பா தானடங்க வெண்கருவா லாட்டி
மென்மையுடன் இருப்பு கலசில் ~~[illegible]~~ வைத்து
மூடே.
694

மூடப்பா சட்டிக்குள் இருப்பதனை வைத்து
மூர்க்கமுடன் உப்பிட்டு மேலும் மூடி
விடப்பா எரிப்பதற்கு அடுப்பி லேற்றி
விறகையாக முச்சாமம் எரித்து வாங்கி
பாடப்பா ஒன்றுமில்லை ஆற விட்டு
பக்குவமாய் உடைத்தெடுக்க மைந்தா கேளு
தேடப்பா தொட்டிப்பா தோரணை மென்பார்
செகத்தோர்க்கு இந்தமுறை தெரியா தென்னே
695.

தெரியாத தொட்டியுட முறையைக் கேளு
சிவசிவா நாகத்தைத் திறமாய்க் கட்டும்
பரியான தங்கத்தான் குருவாய்ப் போச்சு
பாரப்பா வெள்ளிசெம்பின் பதமாய்ப் பாரு
குறியான குறியறிந்து குருவைக் காத்து
திணமான பூரணத்தைக் குறிப்பாய்க் கொண்டு
அரிதான இன்னுவைப் பொருத்து நோக்கி
ஆச்சரியம் வைகுவித்தை அறிவான் பாரே.
696

பாரப்பா பாக்கியத்தை அறிவான் பாரு.
பதுமம்வரப் பூரணத்தைப் பதமாய்க் கொள்ளு
தேறப்பா செயலறிந்து தேகந் தேறி
தேகம்வச்சிர காயமதா யிருக்க வேணும்
ஆரப்பா அறிவார்கள் கற்பக் கூறு
அரகரா காயாதிக் கற்ப மென்று
நேரப்பா நினைவறிந்து கொள்ள மாட்டார்
நினைவறிந்து மனதறிந்து நீதான் பாரே.
697

பாரென்றுந் தீவமென்றும் மணல் தானென்றும்
பாரதனைக் காக்கிறதோர் வாய்வு வென்றும்
தாரென்றும் ஆகாச அண்ணி யென்றும்
கருத்தாக தானறிந்து கருவைக் கண்டு
நேரென்று தானறிந்து அந்த வென்றாய்
நினைவாகப் பூசிக்க மைந்தா கேளு
ஆரென்று உனக்கிங்கே சொல்வா ரய்யா
அநாதா அடிமுடியை மறந்தி டாதே.

சிங்கி வைப்பு 698

மாறவாமல் பூவேசிங்கி முறையைக் கேளு
மகத்தான வைடியப்புச் சீனங் கூட்டி
உறவான காரமது மூன்றும் ஒன்றாய்
உத்தமனே இதுக்கிங்கே நாகங் கூட்டி
திறமான அடிமுடியுங் கூடச் சேர்த்து
செம்மையுள்ள துருசுதுவங் காரமுங் கூட்டி
அறமான பூத்தக்கையில் வைத்து உருக
அப்பனே உருக்கியது குழம்பாம் பாரே.

699

குழம்பான பதங்கண்டு பதமுஞ் சேர்த்து
குறிப்பாகக் கையெடுத்து மைந்தா நீயும்
தளமான தரைதனிலே தாம்போல் சீறி
தன்மையுடன் அதின்வார்க்க இருக்கும் போதில்
நலமாக உடைத்தெடுப்பாய் துண்டு துண்டாய்
நன்மையுள்ள மிருதார் சிங்கி யாச்சு
வளமான சிங்கிதனை யாரறியப் போறார்
மகத்தான வேதிக்கி சிங்க மாச்சே.

700

சிங்கியென்ற சிங்கிசெய முறையைக் கேளு
சிங்கிசிவா செம்புவெள்ளி பொன்தான் மூன்றும்
அங்கமதா இதைத்தனிலே உருக்கும் போதில்
ஆதியந்த மென்றசிங்கி அதிலே போடு
பாங்கமில்லா சிங்கமதை ஆட்டைக் கண்டா
பரிசாகும் மூன்றையுந்தான் கவ்வு மப்பா
சங்கையுடன் இதைத்தனிலே நாங்கு மொன்றாய்
தன்மையுடன் உருகியது நன்றாம் பாரே. 701

பாரப்பா கட்டுமுறை சிங்கி வாங்கி
பண்பாகக் கல்வத்தில் பொடித்துக் கொண்டு
நேரப்பா அயங்களை தயவாய்த் தானே
நினைவாகத் தானுருக்கும் போதில் நீதான்
வாரப்பா ஆதிமொழு நாகம் விளங்கும்
வரிசையுள்ள காந்தமுடன் அயமுங் கூட்டி
சாரப்பா அரைத்தெடுப்பாய் நாலு சாமம்
சமர்த்தாக அரைத்தெடுக்க மெழுகு மாச்சே. 703

காயசித்தி கற்பம் [illegible]

ஆச்சப்பா மெழுகிலொரு காணி தாக்கி
அன்பான வெள்ளியொரு காணி தாக்கில்
பாச்சப்பா இம்மெழுகை என்ன சொல்வேன்
பகராதிநோய் துலங்குகின்ற தங்கத் தாய்தான்
நீச்சப்பா வெகுநேர்ச்சி சொல்லப் போமோ
நிலையல்லாக் காயமதை நிறுத்த வேண்டி
தாச்சப்பா மேலமென்ற கன்னிச்சி தானும்
தனிகையென்ன தேகசித்தி காய மாமே. 704

காயமென்ற ஆயாதி கற்பந் தன்னை
கருணையுடனே சொல்லுகிறேன் மைந்தா கேளு
நேயமுடன் வல்லாரை ஆறு மாசம்
நினைத்ததொரு ஆசையுடனா ஆறாந் திங்கள்
தாயகமாய்க் கொண்டுவந்து உணர்த்தி மைந்தா
அநேகமாய்த் தானாக்கி கனகத் திட்டு
மாயமென்ற தான்தனில் [அருந்தி] கொள்ள
மாயாது காயமது வலுவாய்ப் போச்சே.
705

போச்சென்று விடுக்காமல் திடமுங் கொண்டால்
போகுமோ நரைதிரைதான் காயமோ யன்னை
ஆச்சென்ற கடுக்காய்தான் வருஷமொன்று
அப்பனே அதன்முறையைச் சொல்லக் கேளு
வாச்சென்ற கடுக்காயைக் கீத்துக் கொண்டு
வளமாக அமுரியில் ஊறப் போட்டு
காச்சென்று மறுநாள்தான் காயப் போட்டு
கணக்காக பத்திமுறை அத்தி செய்யே.
706

கடுக்காய்

அத்திசெய்த கடுக்காய் செங்கடுக்கா யாச்சு
அதிகமான கடுக்காய்தான் முறையைக் கேளு
பத்தியுடன் இடித்துவடி கட்டி மைந்தா
பாரப்பான கரகத்தில் பதனஞ் செய்து
பத்தியுடன் பூரணத்தைப் பணிந்து போற்றி
புனிதமுடன் தேசக பூசகமும் பண்ணி
(வெற்றி) வெத்திபெற இம்பகத்தில் நின்று கொண்டு
வேதாந்த கற்பமதை விரும்பிக் கொள்ளே.
707

கொள்ளடா காலையில் வல்லாரை கொண்டு
கொண்டபின்பு மதியமதி லெடுத்து கொண்டு
தின்றடா கடுக்காயை மாலை தன்னில்
திரின்செரு கடியளவாய் துணிந்து கொண்டு
நல்லடா மதியமதில் லெடுத்து கொள்ள
நாளொன்று சொல்லுகிறேன் நயந்து கேளு
பல்லுடனே நால்முகங்கள் சித்தி பண்ணிப்
பாலகனே வழுதியுத் திளமாய்ப் பூசே.
708

பூசியே தெண்டைமுத்தை யென்றாய்க் கூட்டி
பூரணமாய் சேர்த்தபின்பு அசனங் கொண்டு
நேசமுடன் னமுதுகொண்டு சிறுபயறுங் கொண்டு
நேர்மையுள்ள இக்கரையும் பழமுங் கொண்டு
வாசமுள்ள பதார்த்தமெல்லா மகிழ்ந்து கொண்டு
மைத்தனே கடுக்காயின் வெகுவைப் பாரு
பாசமுடனே முறைத்த படியே தின்றால்
பலிக்குமடா காயசித்தம் யோகந் தானே.
709

லிங்க வைப்பு.

யோகமுள்ள புலத்தியனே சொல்லக் கேளு
உண்மையுள்ள லிங்கமுறை உரைக்கக் கேளு
னாகமென்ற அருணாக வங்க மொன்று
நலமான சூதமொன்று கெந்தக மொன்று
பாகமென்ற சீனமொன்று ஆதி யந்த
பக்குவமாய் மெல்லாங்கட்டிக் கல்வத் திட்டு
ஆக்கமனை செய்நீ நாள் பொடித்துக் கொண்டு
அப்பனே கெப்பியாட்டு யெந்தி டாயே.
710

யெரித்திடவே வந்துநின்று தாரை யோடி
யேகமென்று கம்பியதா யூறுதி நிற்கும்
குறித்திடவே குளிர்ந்தபின்பு உரைத்துப் பாரு
கூர்மையுள்ள இப்பிணைப்பின் கம்பியாகும்
தரித்திரங்கள் போய்விடும் லிங்கங் கண்டால்
தன்மையுள்ள வந்துவிடா தாத மாகும்
கருத்துடனே பொத்திடுவாய் லிங்கந் தன்னை
மகத்தான லிங்கமதின் வன்மை கேளே.
711

கேளப்பா லிங்கமதை தங்கத் தாட்டி
கெணிதமுடன் தானெடுத்து வைத்துக் கொண்டு
தேளப்பா கொட்டுதல்போல் வெள்ளி ஜாதி
தெகுட்டாத லிங்கதங்கம் என்று தாக்கி
கோளப்பா அத்தங்கம் யென்ன சொல்வேன்
குறையற்ற தங்கமதா கூர்ந்து பாரு
வேளப்பா ~~யெத்தியெ~~ எரிக்க கிவன் யெனக்குச் சொன்னார்
வேதாந்தப் பன்னிரெண்டு ஜாதியின் தானே.
712

தானென்ற பன்னிரெண்டு ஜாதை மைந்தா
தரணிதனில் விளைவதே சாவா டாதே
கோனென்ற குருபத்தை எடுத்துக் கீரு
குருவான பெரியோரை வணங்கி மைந்தா
தேனென்ற அமிர்தமதைக் கொண்டால் மைந்தா
தேகம்வச்சிர காயமப்பா திறத்தொன் னேனான்
வீணென்ற வீணருடன் வீண்பேசாதே
விண்ணொளிக்கும் கண்ணொளியை சேவிப் பாரே.
713

பாரப்பா மதியாருந்த கதிரைப் பாரு
பக்குவமாய்த் தானறிந்து பருவந் தன்னில்
நேரப்பா கதிருந்த மதியைப் பாரு
நின்னிடத்தில் மாறினதை நினைவாய்க் கண்டு
தேரப்பா நின்மனதை அறிவாய்த் தேர
சேர்ந்ததினால் காயசித்தி திறம தாகும்
ஆரப்பா அறிவார்கள் சித்திவந் தன்னை
அறிவான பெரியோர்கள் அறிவார் பாரே. 714

நாக வைப்பு

பாரப்பா நாகமென்ற முறையைக் கேளு
பக்குவமாய்ச் சொல்லுகிறேன் மைந்தா மைந்தா
தேரப்பா தேகமென்ற வெண்ணாகக் கந்தான்
சேர்ந்துநின்ற கருநாகம் அயரு மாச்சு
வேரப்பா பருவகையும் ஒன்றே யாகும்
வெடியுப்பு னாவிலொன்று இதும் ரெண்டு
காரப்பா கருவப்பு னாகப் பத்தி
கல்லுப்பு கொண்டுமேனி பருப்புங் கூட்டே. 715

கூட்டியே மிடைசமனாய்க் கல்வத் திட்டு
குருவான கருவாலே ஆட்டிக் கொண்டு
மாட்டியே கைபிடித்து கைக்குள் வைத்து
மைந்தனே துரிசிட்டு உலையால் வைத்து
நாட்டியே உலையில்வைத்து ஊதும் போதில்
நன்மையுடன் உருகியல்லோ தெளியும் பாரு
வாட்டியே பதங்கண்டு தெளிந்த தானால்
வயிரம்போல் கண்விழுந்து னாக மாச்சே. 716

21.11.80.

ஆகமென்ற னாகமதை யார்தான் காண்பார்
நன்னோர்கள் னறிவார்கள் மற்றோர் காணார்
தேகமென்ற தேகமதில் அயர்தான் நின்ற
திருமான் உடல்நவி காணார் காணார்
பாகமென்ற உடல்நவி தனக்கு மைந்தா
பண்பான பொருளதுவுங் காணமாட்டார்.
ஆகமென்ற பொருளதனைக் கண்டாரானால்
அப்பனென்னோ வொதுக்கி னாகமாச்சே.
717

ஆச்சப்பா னாகமதில் வந்த உண்டு
அஞ்சான னாகமதில் நெண்டைக் கேளு
பேச்சப்பா ஒன்றுமில்லை நாகி வது (மெத்த) வது
பிசகாமல் நெண்டுமென்னோ ஒன்றை என்று
மூச்சப்பா பிடித்தன்னோ தொண்ணை [illegible]ம்
[illegible]யான அழிமுனையில் ஆயரு மாச்சு
கச்சப்பா குகையினிலே னாகமுட்டுக்
கருவான சத்துரு மித்துருவை மாட்டே.
718

மாட்டினதான் னாகமது கட்டிப் போச்சு
மகத்தான கருவாச்சு மைந்தா கேளு
நாட்டிகமாய் கட்டினதைத் தானெடுத்து
தன்மையுள்ள மேருவிலே நாத்துக் கொண்டு
நாட்டினதான் ஜோதியென்ன சொல்லப் போறேன்
நாகரத்தின் மணியதுவும் மொவ்வா தைய்யா
தேடினான் னாகமதைத் தேட வேணும்
சிங்கிளா வாசுகியின் திறந்தான் பாரு.
719

ஜாதி பேச்சுகள்

பாரப்பா அகத்தில் ஜாதி சொல்லும்
பாதகன்னான் காதறுக்கக் கேட்டேனென்று
வீரப்பா தானடைந்து சொல்லுஞ் செய்தி
விளம்புகிறேன் புலத்தியனே மனதாய்க் கேளு
சாரப்பா பச்சிலையால் தங்க மாச்சு
சாரமென்ற உமியினால் தங்கமாச்சு
காரப்பா தனித்தனி பற்பம் பண்ணி
கண்மூடி முழிக்குமுன்னே தங்க மாச்சே.

7௨௦

தங்கமென்ற தங்கமதை இருத்தான் பண்ணி
இனிதியிலே பத்தரைதான் மாற்றுக் கண்டேன்
அங்கமுடன் நிறுவைத்தில் வேதை போட்டால்
அரகரா மண்ணதுவும் பொன்னாப் போச்சு.
சங்கையுடன் கண்டேனென்று சொல்வான் மட்டை
தங்கமென்ற அங்கமதை அறியாப் பாவி
பங்கமென்ற வாய்[illegible] பேசும் பாவி
பார்தனிலே மெத்தவுண்டு கண்டு தேறே.

7௨௧

கண்டுதேர் மனம்வைத்துப் பேச வேண்டாம்
கடக்கநின்று அகத்திலிரு கருணைக் கேளு
பண்டுடையார் பரவுவினி கண்ட பேர்க்குப்
பகைமன் வறுமையொத்த யருப்பா நையா
தொண்டரென் தொண்டரைப்போல் உலகந்தன்னை
சுத்தமுள மாண்டரைத் தாங்கிப் பார்த்து
அண்டர்பிரான் பதமுன்னை அவருக் கீந்து
ஆதியந்த நடுவென்றும் அருள்செய் வாரே.

7௨௨

அருளான முப்பொருளை மெவருக் கீய்ந்து
அவர்தேக பீடையெல்லாம் அகற்றிக் கொண்டு
யாருளான மாணையெல்லாம் அகற்றி நல்ல
யேகாந்த தீட்சை யெவருக் கீய்ந்து
பொருளான அணுக்கிரகப் போத மீய்ந்து
புத்திமுத்தி நெண்ணையுமே போதித் தப்பா
மருளாமல் அவரிடமே தவமே செய்வார்
மார்க்கமுள்ள தவமுடையார் வழிதான் பாரே. 723

பாரப்பா குருமுறையைக் காண வென்றால்
பாருமைத்த பாருமைந்த மைந்தா மைந்தா
ஆரப்பா அறிவார்கள் குருமுறைதா னப்பா
அதற்குமொரு யிடம்பொருள்தான் யேவல் வேணும்
நேரப்பா பொருளதுவாங் கிட்டிச் சாணல்
நேர்மையுடன் கிட்டுவது மெய்ப்படியோ வென்றால்
தேரப்பா வுலகமதில் சென்று தேறி
செகத்திலுள்ள னால்வகையின் சாதி பாரே. 724

சாதியிலே யெச்சாதி யாணா லென்ன
தன்மையுள்ள மானிடரின் கோடிக் கொன்று
ஆதியிலே விட்டகுறை காரர் உண்டு
அவர்களிடம் மனதறிந்து செய்தா யானால்
சோதியென்ற சிறப்பொருளவர் கொடுப்பா ரப்பா
சொன்னபடி கூட்டிவைக்கும் சோதி சோதி
வீதியென்ற யிடம்பதினாறு முழுத்தக் கின்ன
வீடுகட்டும் வகையதனை விளம்பக் கேளே. 725

(ண்)

கேளப்பா னானாங்கு சதுர மாக்கி
குணித்துடன் வெட்டிநல்ல கல்லி னாலே
வாளப்பா பூமியின்கீழ் அறைமுன் னாகும்
மகத்தான பூமியின்மேல் அறைமுன் னாகும்
கோளப்பா வாரமல்க் கட்டித் தீய்ந்து
உண்மையுடன் மெழுகுதற்கு வகையைக் கேளு
காலப்பா பின்பதற்கு உள்ளறையின் மைந்தா
அருங்காந்தன் மெழுகிநல்லாய் கருத்தி டாயே
726

பூமியின் மேலறை சொல்றாகும்

கருத்தவனுத் தானதின்பின் மேல்பலக் கேள்வாம்
காங்கையுள்ள தெண்காந்தின் பூசி மைந்தா
அடுத்தடுத்து நாலுதிரம் பூசி மைந்தா
அடிவலுக்க நன்றாகத் தீத்து தீத்து
நடுத்தேமாய் காய்ந்தபின்பு அறைகள் இன்னோ
நல்லதொரு சந்தனத்தின் கட்டை சீவி
வடித்தவறாச் சாம்பிராணிப் பொடித்துச் சேர்த்து
மைந்தனே அக்கினியில் போடு போடே
727

போட்டவுடன் புகையெழும்பும் வாசல் தன்னை
பொருந்தவே அதைநன்றாய் மூட்டு மூடு
நாட்டமுடன் மண்டலந்தான் சென்ற பின்பு
நடுவாசல் தனில்நிறுத்தி திட்டி தன்னை
மூட்டைநன்றாய்த் திறந்துமிக ஆறப் போட்டு
புண்ணியனே தானம் அன்ன தானஞ் செய்து
நேட்டமுடன் வீட்டருகில் இருந்து கொண்டு
சிவசிவா பூரணத்தை நோக்கி நோக்கே
728

நோக்கிவைத்து பூரணத்தைப் பண்ணிக் கொண்டு
நுண்மையுள்ள முப்பூவை முடித்துக் கொண்டு
ஆக்கிவைத்த அமிர்தரச வர்க்கத் தோடே
அப்பனே அமுதமொண்டு கற்பமுங் கொண்டால்
நாக்குநுனி அமிர்தரசம் யென்னசொல்வேன்
நாவடாங்கப் பூசைபண்ணி நாட்டம் பார்த்து
வாக்கமைந்த தொன்றாக முப்பூச் செய்ய
வழுவைமுறை தனைவிடுத்து வழிமுறையைக் கேளே 729.

நவக்கிரக பாத்திரம்

கேளப்பா அயமான வருக்கச் சட்டி
செனிதமுள்ள அயக்காந்தச் சட்டி யென்று
வேளப்பா காந்தமென்ற சட்டி யொன்று
வீரடாங்க நாகமதாஞ் சட்டி யொன்று
~~மாக்கமுள்ள வெள்ளிதன்னாஞ் சட்டி~~
தேளப்பா கருநாகச் சட்டி யொன்று
தெவிட்டாத வெண்ணாகச் சட்டியொன்று
வாளப்பா அயச்செம்பாஞ் சட்டி யொன்று
மாக்கமுள்ள வெள்ளிதன்னாஞ் சட்டி யென்றே 730

என்றான தங்கமதாஞ் சட்டி யொன்று
உத்தமனே பாத்திரமோ ஒன்பதாச்சு
ஆன்றான நவக்கிரக மான பாத்திரம்
அப்பனே வழிமுறையாய் அடுக்கிக் கொண்டு
நன்றாக அமிர்தரச வர்க்கமுங் கொள்ள
நன்மையுடன் கற்பமது அப்படியே கொண்டு
இன்றாத முப்பூவின் செய்கை மார்க்கம்
கூறுகிறேன் வழிமுறையாய் கூர்ந்து கேளே 731

சவுக்காரம்
முப்பூவின்

கேளப்பா ஆதியென்ற சவுக்கா ரத்தை
சென்னிருடன் கொண்டுவந்து விந்து நீரால்
நாளப்பா திசைநாலத்தான் தோய்த்துத் தோய்த்து
நன்றாக ரவிமுகத்தில் காய்ந்த பின்னால்
நீளப்பா காரமதின் உப்புச் சென்று
நேரான வழலையது கல்லுப் பாச்சு
ஆளப்பா ஆதியென்ற உப்பு வாச்சு
அப்பனே வாதவிந்து உப்புக் கேளே.
732

உப்பான சத்திசிவம் ரெண்டும் கூட்டி
உடன்சேரு நாதமுடன் பூரம் கூட்டி
செப்பான அயவருக்குச் சட்டி தன்னில்
சேர்க்கையுடன் வாயிமுங் கரைத்து வைத்-தான்
அப்பனே தெளிவாறுத்து பாத்திர மெட்டில்
அரையளவு விட்டுரவி முகத்தில் வைத்தான்
கைப்பான உப்பதுவும் யெட்டா நாளில்
கடுங்கார உப்பதுவாய் விளையுந் தானே.
733

விளைந்ததொரு உப்பதுக்கு நாமம் கேளு
விந்தையான சத்திசிவ உப்பி தாச்சு
வளைந்தசிவ சத்திஉப்பின் மார்க்கங் கேளு
மகத்தான சிவத்தினடி சத்தி கூட்டி
வளைந்த அவ ருப்புடனே யாந்து கூட்டி
அடன்சேர்த்து அயக்காந்தச் சட்டி தன்னில்
இழைத்துநன்றாய் கரைத்திறுத்து தெளிவை வைத்தால்
உண்மையுடன் பாத்திரத்தில் இணைமாய் வாரே.
734

வார்த்துநன்றாய் நவிழுகத்தில் இரயக்காய
வளமையுள்ள உப்பாகும் பத்தா ணாளில்
காத்துமிக உப்பெடுத்து வைத்துக் கொண்டு
கெவங்காமன் கிழுறையால் பதனம் பண்ணி
சேர்த்துமிக முப்பூவும் நன்றாய்க் கூட்டி
செயமான அயமுருக்குச் சுட்டி தன்னில்
தீர்த்துநன்றாய் செய்நீரால் கரைத்து மைந்தா
தன்மையுடன் நவிழுகத்திற் காயப் போடு.
735

போட்டவுடன் உப்பாகும் மைந்தா கேளு
4கூடான அயக்காந்தச் சுட்டி தன்னில்
தேட்டமுடன் போட்டுநன்றாய் செய்நீர் வார்த்து
திரளவே கரைத்துநன்றாய் நவிழுகத்திற்
போடு
நாட்டமுடன் நவணாரத்தின் ~~[illegible]~~யாகும்
நன்மையுள்ள உப்பெடுத்து சொல்லக் கேளு
வாட்டமில்லா காந்தமதின் சுட்டி தன்னில்
வார்த்திடுவாய் செய்நீரை மைந்தா பாரு
736

பாரான உப்பெடுத்துக் கரைத்து மைந்தா
பதிவாக நவிழுகத்தில் வைத்துப் போற்று
நேராக வெட்டானான் உப்பு யாகும்
நிசமாக உப்பெடுத்து சொல்லக் கேளு
வீரான நாகமதின் சுட்டி தன்னில்
விசையான உப்பிட்டு செய்நீர் வார்த்து
கூறாக நவிழுகத்தில் வைத்தா யானால்
இறையாத உப்பாகும் இசைவாம் பாரே.
737

பாரப்பா கருணாகச் சட்டி தன்னில்
பக்குவமாய் உப்பிட்டு செயநீர் வார்த்து
சாரப்பா கரைத்திடுவாய் நன்றாய் மைந்தா
திண்மையுடன் நவமுகத்தில் வைத்துப் பார்க்க
தேறப்பா யெழாம்நாள் உப்பே யாகும்
தெவிட்டாத உப்பதனை யெடுத்து மைந்தா
வேரப்பா வெண்ணாகச் சட்டிக் குள்ளே
வெறுமையென்ற உப்பெடுத்து செயநீர் சேர்ச்சே.

738

பாச்சுநன்றாய் கரைத்துமிக நவமுக வைத்தால்
பரமான உப்பாகும் ஆறு நாளில்
காச்சியதோர் உப்பெடுத்து மைந்தா மைந்தா
கருவதனைச் சொல்லுகிறேன் கருத்தாய்க் கேளு
தாஞ்சியன்னா (தாமணாற்) பாத்திரந் தன்னில்
தயவாக உப்பிட்டு செயநீர் வார்த்து
வாச்சதென்று கரைத்திடுவாய் நன்றாய் மைந்தா
மகத்தான நவமுகத்தில் வைத்துப் பாரே.

739

பார்க்கவே அஞ்சாநாள் காரமேறி
பசுமையென்ற உப்பாகும் மைந்தா மைந்தா
யேற்கவே உப்பெடுத்து மைந்தா கேளு
யேகாந்த வெற்றியென்ற சட்டி தன்னில்
மார்க்கமுடன் உப்பிட்டு செயநீர் வார்த்து
மணமடங்க நவமுகத்தில் வைத்து மைந்தா
சேர்க்கையுடன் னாளாண நுப்பே யாகும்
சிவசிவா யிதின்பெருமை செப்பக் கேளே.

740

சேரப்பா சித்திரிவும் உப்பே யாச்சு
சேர்மகனே உப்பெடுத்து சொல்லக் கேளு
வாரப்பா தாங்காமென்ற (சுட்டிக்) கின்னர
வரிசையுடன் உப்பிட்டுச் செய்நீர் சித்தி
ஆரப்பா திருவிநன்றாய் ரவியல் காய்ந்தால்
அப்பனே மறுபடியும் செய்நீர் சித்தி
நாரப்பா மூன்றுநாள் காய்ந்த தானால்
நாதமென்ற உப்பாகும் நாத மாகுமே.
741

நாதமென்ற உப்பதுக்கு நாமங் கேளு.
நாதாந்த வழலையென்பார் சிவத்தி யென்பார்
போதமென்ற பூரணத்தின் உப்பென் பார்கள்
புகழ்கார சாரமென்ற வெண்ண மென்பார்
நீதமென்ற குருவான முப்பூ வென்பார்
நினைத்ததொரு பூரமென்பார் அடியென் பார்கள்
பாதமென்றடி யென்பார் முடியென் பார்கள்
பராபரத்தின் அருள்காட்டும் பசுமை தானே.
742

தானென்ற பூரணத்தின் உப்பான் மைந்தா
சாரக்கொடி சித்திக்கி ஆட லாகும்
வீணென்ற மாணிடர்கள் உப்பைக் காணார்
வீணென்றும் ஆகாத பிறவி யென்று
தேனென்று மதுவென்றும் காணா மல்தான்
திகைத்தல்லோ நாதவுப்பை அறிய வென்று
நானென்ற ஆணவத்தால் பெண்ணைக் கூடி
நயந்தசுகங் காட்டியவை விடத்திற் தானே.
743

மாதப்பூ

தாணப்பா மாதவிடை தன்னை சொக்கி
திவறாமல் உப்பெடுப்பேன் னென்பார் மாண்பர்
கீணப்பா கல்லுப்பை நாத மென்பார்
கீணா சுவட்டுப்பே நாத மென்பார்
காணப்பா வெடியுப்பை நாத மென்பார்
கனைக்கறக்கோர் நீருப்பை நாத மென்பார்
தோணப்பா வெகுவிதமாய் பார்ப்பார் மாண்பர்
அந்தரம்போல் நாதமுறை அறியார் தானே
744

தானென்ற நாதமுறை அறிய வென்றால்
திப்பாது வெகுபாடு பாடு மெத்த
கோனென்ற சற்குருவால் காட்ட வேணும்
குறிப்பாக கைமுறையை அறிய வேணும்
தேனென்ற யடம்வேணும் பொருள்தான் வேணும்
சிந்தைமன தொன்றான தீரன் வேணும்
மானென்ற மனதுறுதி படிக்கத் தானே
மகத்தான நாதமதை அறிய லாமே.
745

ஆமப்பா நாதவிந்து செயல்தான் காணார்
அரகரா குருவடிவாய்க் காண லாகும்
தாமப்பா விந்துதனை நாத மென்றும்
தயவான நாததனை போத மென்றும்
நாமப்பா வென்றவசின் நாதம் நாதம்
நாட்டினோம் யின்னூலில் நாத வாழ்வு
ஆமப்பா சொல்லுவது போனவருக்குச்
சொல்வார்
- கருக்கமென்று யன்னூலத்தான் கூறினா லாமே
746

நாலான யன்னுளத்தான் பன்னிரெண்டு சுபாது
நுணுக்கமுடன் யாருளனைப் பதனம் பண்ணி
சாலான பன்னிரெண்டு ·தனையின் மார்க்கம்
கடக்காமல் யன்னுளாய் காட்ட லாகும்
ஆலான ஆண்பன்றை தன்னுளைக் காப்பா
அமந்தகின்ன சித்தனென்றான் பன்னிரெண்டால்
காப்பான்

நாளான தினம்பாத்து வாசி பாத்து
நாதவிந்து நிலைபாத்து நாட்டம் பாரே
-747-

நாட்டமுடன் நாதஉப்பை நாத நீரால்
நன்றாகத் தாணாட்டி விர்ளை செய்து
தேட்டமுடன் நவிமுகத்தின் காயப் போட்டு
செம்மையுள்ள ஓட்டில்வைத்து ஓடு மூடி
திரட்டிணமையாய் மண்சீலை வலுவாய்ச் செய்து
தாழிவெட்டி யெருப்பதத்திப் புடத்தைப் போட்டால்
வாட்டமில்லா நாதஉப்புச் சுண்ண மாகும்
மகத்தான முப்புவின் மார்க்கம் கேளே.
748

கேளப்பா முப்புவின் சாரங் கேட்டு
கிண்ணமென்ற பீங்கானின் பனியல் வைத்தால்
நீளப்பா சீவகிணம் யென்ன சொல்வேன்
நீரான சிவந்தனின் மைந்தா கேளு
வாளப்பா வீரமுடன் பூரங் சேர்த்து
மகத்தான நீர்தனிலே தாவிப் பாரு
ஊழப்பா போலவுமே செவந்து காணும்
உள்மையுள்ள அப்பதுவாய் கட்டிப் போச்சே.
749.

கட்டுவகை
செய்நீர்

கட்டுநின்ற திவலதிலே முறையைக் கேளு
கருவான தரிசியொடு லிங்கம் வீரம்
திட்டமுள்ள கெந்தியினை தாரம் பூரம்
திவப்பான தெவரியுடன் பாஷாணங்கள்
சிட்டமுள்ள நவச்சாரம் சீனக் காரம்
சாந்தமுள்ள பொரிகாரம் வெடியுப் போடு
அட்டியல்லா அருக்கான சரக்கை லாந்தான்
அப்பனே அருக்கிடவே கட்டிப் போச்சே
750

போச்சென்று விடுக்காதே செய்நீர் தன்னில்
பொல்லாத நாகமுடன் கருநாகந் தான்
நீச்சென்ற வெண்ணாக நிமிளையகையெல்லாம்
நேராகத் தானுருக்கிச் சாய்த்தாயானால்
வீச்சென்ற வேகமெல்லாம் அடங்கிக் கட்டி
வீரடங்கக் கட்டுமடா மைந்தா மைந்தா
பாச்சென்ற காந்தமதை தோய்த்துத் தோய்த்துப்
பதிவாகப் புடம்போட யிரந்து சாமே.
751

யிரந்சாமப் பிறகும் தோய்த்து வாட்டி
யென்னசொல்வேன் செம்பதனில் கட்டும் கட்டும்
காரந்தாங் சரக்கெல்லாம் தீர பாக்க
சரக்கையெல்லாம் விரைத்துப்.

வீரத்தாம் அப்பிறகந் தோய்த்து வாட்டி
யென்ன சொல்லுவேன் நன்மையாய் கட்டும் கட்டும்
காரந்தான் சாரந்தாம் யென்னா மந்தாகும்
கடுவான உபாதங்கள் சித்தி யாகும்
வீரமந்தாம் சூதமந்தாம் யென்னாந் தாகும்
வீறடாங்கச் சரக்கென்னாம் விளைத்துப் போகும்
தீரந்தாம் சகலசரக் கென்னா·மந்தாகும்
தன்மையுள்ள கட்டுவகை செய்நீ நாச்சே.
752.

மெழுகுவகை செய்நீர்

ஆச்சப்பா கட்டுவகை செய்நீர் சொல்லி
அதிபடாங்கி மந்தரக்கி வகையெல்லாஞ்
சொன்னேன்
தாச்சப்பா மெழுகுவகை செய்நீர் கேளு
கருவான கட்டுவகை செய்நீர் தன்னில்
பாச்சப்பா கட்டிநின்ற சாரங் காரம்
பாங்கான வீரமுடன் சூதம் நாலும்
தேச்சப்பா பொடித்துநன்றாய்த் தூவிப் பாரு
திவசிவா மந்தன்நிறஞ் செய்நீ நாச்சே.
753

நீரான செய்நீரில் முன்னே சொன்ன
நிசமான கட்டுவகைச் சரக்கை யெல்லாம்
ஆறான நீர்தனிலே அமுக்கி வைத்து
அப்பனே விளக்கொளியில் வாட்டி னாக்கால்
ஊறான சாரமெல்லா மந்த சரக்கிற் சென்று
கொளுக்கை யென்னே வைதம்பாய் மெழுகு மாகும்
வாறான மந்தன்நிற மெழுகு தன்னை
வகைவகையாய்ப் பதனமதாய் வைத்துப் போற்று
754

பொத்தியே மெழுகுவகை செய்நீர் சொல்லி
புதுமையுடன் கைபாகம் பூணச் சொல்லி
தேத்தியே செய்வகையுந் தேறச் சொல்லி
தேகசித்தி காயமதை யருப்பதற்கு
வாழ்த்தியே ஆதியந்த வழியுஞ் சொன்னேன்
வரிசையுள்ள சூத்திரமும் வகையுஞ் சொன்னேன்
ஆத்தியே அறிவுக்கு நீயாய் நின்றால்
அப்பனேனோ திசைவந்த மாறிய பாரே.
755

சுந்தரச் செய்நீர்

ஆமப்பா கட்டுவகை நீருஞ் சொல்லி
அதன்பிறகு மெழுகுவகை செய்நீர் சொன்னேன்
நாமப்பா சுந்தரச் செய்நீர் சொல்வேனே
நன்மையுள்ள புலத்தியனே நன்றாய்க் கேளு
தாமப்பா மெழுகுவகை செய்நீ ரோடு
தவறாமல் கட்டுவகை செய்நீர் கூட்டி
வாமப்பா பீங்கானில் விட்டு நல்ல
மதியான ரவிதனிலே வைத்துப் பாரே.
756

பார்க்கவே ரெண்டுவகை நீருங் கூட்டி
பசுமையுள்ள செய்நீராய்ச் சிவந்து போகும்
யேற்கவே யன்னீரில் வகையைக் கேளு
யன்புடன் கட்டவைத்த சரக்கில் வைத்தா
கார்க்கவே யெச்சரக்கும் கல்வத்திட்டு
கட்டிநின்ற ரசமதுவுங் காண்டைதான் விட்டு
சேர்க்கையுடன் கட்டிநின்ற கெந்தி தன்னில்
செம்மையுடன் னொலிகொண்ட அதனிற் சேரே
757

சேர்த்துநன்றாய்ப் பொடித்துநல்லச் சென்னீர் விட்டு
திறமாக அரைத்துநன்றாய் வில்லை பண்ணி
பொத்தியே ரவிதனிலே காயப் போட்டு
புதுமையுடன் ஓட்டில்வைத்து ஓடு மூடி
சேர்த்தியே மண்சீலை வலுவாய்ச் செய்து
செம்மையுடன் நிதானமாய்ப் புடத்தைப் போடு
சாத்துவாய் வயிரவருக்கு உடைமானை சாத்தி
தன்மையுடன் பூசைபண்ணி யெடுத்துப் பாரே. 758

பாரப்பா செந்தூரம் கண்கொள் ளாது
பதனமதாய்ச் சிமிழ்தனிலே வைத்துக் கொண்டு
சேரப்பா சரக்குகளை யிப்படியே செய்தால்
செந்தூரம் பொய்யாது செம்மை யாகும்
ஆரப்பா அறிவார்கள் செந்தூரப் போக்கு
ஆதியந்தம் அறிந்தவரே அறிவா ரப்பா
காரப்பா தானிருக்கும் ஒடுக்கந் தன்னில்
கருவான செந்தூரம் வைத்துப் போற்றே. 759

போற்றப்பா பணவிடைதான் உட்கொண் டேதான்
பூரணத்தைப் பற்றி மனதறிவாய் நின்று
பார்த்தப்பா ரேசக பூரகமும் பண்ணி
பதிவான கும்பகத்தில் நின்று கொண்டு
சாத்தப்பா வகைவகையாய் செம்பி யூட்டு
தனகமதி யென்னசொல்வேன் மைந்தா மைந்தா
ஆத்தப்பா சிவயோகி தனக்கு நல்ல
அன்பான யெளியோர்க்கு மீய்ந்து போடே. 760

73௨
2.12.86 2.12.86

போடப்பா சிவயோகி வெளியோர்க் குந்தான்
புத்தியை யொன்றாக வையுந்தால் மைந்தா
நாடப்பா சிவபூசை யிதுவே-தானாகும்
நன்மையல்லா மாந்தருக்கு யீந்தா யானால்
கோடப்பா தெரித்திடுங்கா ணப்பா சொன்னேன்
கோடறிந்து தானமது இதமாய்ச் செய்து
தேடப்பா சிவயோக வாழ்வு தன்னை
தேடுவது பூரணத்தின் தேடு தேடே.

761

தேட்டமுடன் பூரணமே தெய்வம் தெய்வம்
தெகிட்டாத பூரணத்தைக் கொண்டா யானால்
வாட்டமென்ன தேகமப்பா வச்சிர காயம்
வடிவான பூரணத்தை மறந்தா யானால்
ஆட்டமென்ற ஆட்டமெல்லா மடங்கிப் போகும்
அதன்பிறகு யென்னசெய்வாய் யய்யா அய்யா
நாட்டமென்ன பூரணத்தைப் பூசை பண்ணி
நன்மையுள்ள பர்வகை நாட்டங் கேளே.

762

கேளப்பா செந்நீரால் கட்டுவகை நீரும்
கிண்ணமென்ற பீங்கானில் சரியாய் வார்த்து
வாளப்பா ரவிதனிலே வைத்துப் பாரு
மகத்தான நீரதுவும் செந்நீ ராகும்
ஆளப்பா வந்துவென்ற ரசத்தை யாட்டி
அதில்விடுவாய் கீரமென்ற ரசத்தைத் தானும்
மாளப்பா அரைத்திடுவாய் வெந்நீர் விட்டு
மலமடங்க அரைத்ததல்ல வட்டுப் பண்ணே.

763

பண்ணியதோர் வட்டதனை ஓட்டில் வைத்து
பதிவாக மேலோடு பதிய மூடி
உன்னியது போகாமல் மண்ணுஞ் செய்து
ஒருமுழத்திற் குழிவெட்டிப் புடத்தைப் போடு
தன்மையாய்ப் புடமாறி யெடுத்துப் பாரு
தன்மையுடன் நீறியது தவளநிற மாகும்
வன்னியென நின்றதொரு வாத உப்பான்
மகத்தான சூதக்கெல்லாம் பற்ப மாச்சே.

764.

ஆச்சப்பா பற்பமென்று மகிழ்ந்தி டாமல்
அறையான குகைதனிலே வைத்துப் போற்றி
பாச்சப்பா பணவிடையாய் அகத்துள் ளோதான்
பத்தியுடன் கொண்டதினால் பரம தேகம்
காச்சப்பா மனக்கண்ணால் கனைத்தைத் தாண்டி
கற்பூர தீபமதில் கருத்தை வைத்து
மூச்சப்பா தானிறுத்தி முழித்துப் பார்த்து
முக்காலும் தேகமுமே பூதகமும் பண்ணே.

765

பண்ணியதோர் பற்பத்தின் வன்மைக் கேளு
பக்குவமாய் செம்பதிலே ஊத்துக் கொன்று
தன்மையாய்ப் பணிந்திபற்பம் பணவிடைதா னெடுத்து
-தாயான செம்பதிலே ஊட்டிப் பாரு
விண்ணணைந்த கைலாசம் கொள்ளை யாச்சு
வெள்ளையென்ற சொன்னவித்தை அதிக மானால்
புண்ணியமாய்ச் சிவயோகி யெனியோர் கிந்தான்
புத்தியுடன் தானதர்மம் புகந்து செய்யே.

766

செய்யப்பா மனதுகனி கூர்ந்து நன்றாய்
சிவயோகி தாங்களுக்கு அன்ன மீவாய்
மெய்யப்பா அவரவர்கள் மனதின்படி செய்தால்
வைகுகோடி தவமதிமை மிகுந்து சேரும்
கையப்பா அதவைத்து சிவத்தின் கூறு
கருணையுடன் திருமதுவே செய்தா யானால்
தையப்பா தவமதுதான் கைக்குள் ளாகும்
திண்மையுடன் நன்மையதாய் யிருந்து வாழே.

767.

வாழ்வதற்கு யின்னமொரு வளமை கேளு
மார்க்கமுடன் நடுவான அமுர்தங் கொண்டால்
காள்வதுக்குமாங் கண்டதுடனங்கிருங் காயத்தைப் போக்கி
கருத்துமுத்தி தான்வளரும் கருணை சேரும்
மேல்வதுக்கு அதிகமதாய் பலனுண் டாகும்
மெய்யுள்ள நோய்களெல்லாம் விலகிப் போகும்
ஆள்வதற்கு குருவதனி அதிக முண்டாம்
அரகரா நடுவான அமுர்தங் கொள்ளே.

768

கொள்ளப்பா ஆண்டொன்றில் சித்தி யாகும்
குணமாக யின்னமொரு குறியக் கேளு
விள்ளப்பா சொல்வதற்கு ளாவுண் டோசொல்
விதையான சித்திபடி மூலம் வாங்கி
நாளப்பா தினம்பார்த்து அடுத்தித்தோட
நலமானதாய் கொண்டுவிட்டால் மைந்தா மைந்தா
காலப்பா பஞ்சுடா மூலவன்னி யாலே
கலங்காமல் வாசிநன்றாய் கட்டிப் ~~போகும்~~ போவே

போவே 769.

கட்டிப்போம் வாசியது கடக்கா தப்பா
சுபாவமதை மேன்மதின் கலந்து ஆடும்
குட்டிப்பார் தேகமது குழைந்து காணும்
திருவான தேகமது கற்பூரம் வீசும்
வெட்டிப்பார் தேகமது அசையா தய்யா
ஒருகோடி பகைக்கும் ஒருமெய்யாய் நிற்கும்
திட்டாத அபமிருத்துவும் தட்டிப் போகும்
தயவான பூரணத்தின் தன்மை தானே. 770

தானென்று மானென்றும் வேறுண்டோ சொல்
தானவனாய் நின்றதடா மூல வன்னி
கோனென்ற திருவான வன்னி தன்னை
கூர்மையுடன் கண்டவனே தானாய் நின்றான்
தேனென்ற அமிர்தமது அருவி பாயும்
தெவிட்டாத அமிர்தமது தெய்வம் தெய்வம்
வீணென்று தெய்வமதைச் சொன்னா ரானால்
வினைதெறிக்கும் வினைதெறிக்கும் மெய்சொன் னேனே 771

சொன்னதொரு யென்னுக்கான் மைந்தா கேளு
அருவமுள்ள ஆயாத்தி ருந்தா ராகும்
முன்னோர்கள் மொழிந்ததொரு ஞானக் கல்லாம்
முகமான திருஞானம் யென்னுடைய மைந்தா
கண்ணான கண்மணிபோ லின்னான் தன்னை
காட்டாதே மானிடர்க்குக் காட்டி னாக்கால்
விண்ணோர்கள் சாபமது யீவார் யீவார்
விசையுள்ள புலத்தியனே யன் ஞானக்காட் டாதே. 772

நூல்காட்ட வேணுமென்ற சித்தர் கூடி
நுணுக்கமில்லா நுணுக்கமது செய்தா ரானால்
நூல்காட்டி அவர்களுக்கு நன்மை சொல்லி
நாட்டமில்லா பெயர்களை மாற்றமே செய்வாய்
கால்காட்டும் கேசரமாம் ஆதாரத்தைப் பாரு
காலையமாம் ஆதாரத்தை கருத்தாய்ப் பாரு
செயல்காட்டுமென் (சுமாது கற்பம் தீட்சைபாருங்)
சிவசிவா யென்னுடைய தோணம் பாரே.

773

பாரப்பா அண்டபதி நீண்ட மெல்லாம்
பண்பாக பூரணத்தி லொடுங்கு மப்பா
ஆரப்பா அறிவார்கள் பூரணத்தின் நேர்மை
அரகரா திசைநாதம் ஆர்தான் காண்பார்.
காரப்பா மூலமதின் கருத்தை வைத்து
கமலமென்ற ஆதாரத்தி னிலைப் போத்தி
தேறப்பா தெரிந்துகொண்டு அடுத்தாப் போல்
சிவசிவா கயிலாச தேக மாமே.

774

தேகமென்ற அகமறியார் சித்தர் கோடி
திகைவேடம் காணாத திருட்டு சித்தர்
~~ஆகம~~
ஆகமென்ற நூல்முறையைப் படித்துக் கொண்டு
அனைவார்கள் வாய்புலம்பி அருளைக் காணார்
பாகமென்ற அனையறியார் பாதகர்கள் மெத்த
பாவறியாய் பாவறிந்தும் பாவி மார்கள்
யேகபர வஸ்த்துவென்பார் யேகமென்பான
யெட்டும்நெஞ்சும் அறியாத இருடர் தானே.

775

தானென்ற தத்துவத்தை அறியார் மூடர்
தன்மையென்ற சொல்லறியா ததுகு நம்பர்
நானென்ற மதமேதான் பேசி பேசி
நல்லோரை தான்பழிக்கும் நலமில் லாதார்
கோனென்ற சிற்குருவை யறியார் தானும்
கூகாமல் சிறாய வெறியான் மைந்தா
ஆணென்றும் பெண்ணென்றும் அறியா மலத்தான்
அகம்படைத்த மட்டிகளை அடுத்தி டாதே. 776

அடுத்தவனை முப்பூவின் விபரங் கேளப்பா
அதன்பாகு வேதைமுகம் தென்ன வென்பான்
நடுத்திரமா சிற்குருவை பார்வமாய் கேள்ப்பான்
நலமான செந்தூர முறையைக் கேள்ப்பான்
கருத்ததொரு மெழுகுவகை யென்ன வென்பான்
கருவான சுத்தி வைப்பு முறைதான் கேள்ப்பான்
வருத்தமிகச் சொல்லாட்டான் போம்போ மென்பான்
விதியுண்டால் வருமென்று எண்ணான் பாரே. 777

எண்ணமன் எண்ணியெண்ணி மனது நொந்து
இடிந்துமிகக் கரைந்ததொரு பாவி மார்கள்
கண்ணான கண்பார்த்து கனத்தை தாண்டி
கற்பூர தீபமதில் கருத்தை வைத்து
பண்ணான தேசுக பூசையும் பண்ணி
பதிவான இம்பகத்தின் பதிய மாட்டார்
தன்னான தன்பெருமை தனையே யெண்ணி
தானவனா மென்றதனை தனைக்கா ணாரே. 778

காணாமல் கருத்தழிந்த மடையர் கோடி
கர்மம்வினை தீராத கழுதை மாண்பர்
வீணான வாய்மொழிகள் மெத்தப் பேசி
வேதமென்ன சித்தாந்த மென்ன வென்பான்
கோணான இருபத்தை காணார் மந்தர்
குவளையத்தில் மெத்தவுண்டு கண்டு தேறு
தேனான மதியமுர்தம் பானம் பண்ணு
திறமான சிந்தையதாய் ஞானம் பாரு.
779

ஞானமென்ன புருவமய்யம் நெத்தி பாரு
நெத்தியொளி பிரகாசஞ் சோதி சோதி
மானமென்ன பிரணவமே நாதம் நாதம்
முக்காலும் நாதமதில் விந்து விந்து
பானமென்ன நாதவிந்து ரெண்டுங் கூடி
பாரஞ்சுவிடம் பரமான பூரணமே யாகும்
வானமென்ன அந்திரத்தில் நாத ஓசை
மகத்தான ஓசையடா நாத மாமே.

தாளகக் கட்டு. 780

நாதமென்ன தாளகத்தின் கட்டுச் சொல்வேன்
நலமான விந்துவிட நாதஞ் சேர்த்து
பாதமென்ற அடிமுடியாய் கூடச் சேர்த்து
பாங்கான வெடியுடனே காரஞ் சேர்த்து
நீதமென்ற பழச்சாத்தில் கல்வத் தாட்டி
நிசமான தாளகத்துக் காங்கி பூட்டி
வாதமென்ற பிருதிவியாய் சீனை செய்து
வஞ்சுவாக ரவிமுகத்தில் உலத்தி பாயே.
781

உலர்ந்ததொரு சுவசமது நன்றாய் காய்ந்தால்
உத்தமனே யெருவடுக்கி புடத்தைப் போடு
அலைந்துமிகப் புடமாறி யெடுத்துப் பாரு
அப்பனே தானெகந்தான் நவலோகக் கட்டும்
தீர்ந்துமிக வொடாது சொல்லக் கேளு
தின்மையுடன் னாதநீர் விட்டு ஆட்டி
மலர்ந்ததொரு காரியத் தகட்டினைப் பூசி
மைந்தனே சூட்டினில்வைத்து சீலை செய்யே.

782.

செய்யப்பா யெருவடுக்கிப் புடத்தைப் போடு
செம்மையுள்ள தகடதுவும் நீறிப் போகும்
மெய்யப்பா சொல்லுகிறேன் பற்பந் தன்னை
மேகமென்ற ரோகத்துக் கிதுதா னீ
வையப்பா மேகமெல்லாம் பறந்து போகும்
பற்பத்தின் செயந்தனை பகுக்க கேளு
வையப்பா ரசமதனை சுத்தி செய்து
வாகாக கல்வத்தி லாட்டி டாயே.

783

உத்தியதோர் ரசமதனில் பத்துக் கொன்று
உத்தமனே பற்பமது ஒன்று போட்டு
நேத்தியே வாய்நீரை விட்டு ஆட்ட
நிலைசிவா ரசமதுவும் வாணை யரச்சு
போத்தியே வாணைரசம் பதனம் பண்ணி
புத்தியுடனே கைமுறையைப் புகலக் கேளு
வாழ்த்தியே பரிக்கட்டின் துவி நன்றாய்
வரிசையுடன் புடம்போட வளமை கேளே.

784

கோனப்பா வட்டமதாய் ஏடு தட்டி
கெணிதமுடன் சொக்கவென்ற பொடிய ரப்பி
தானப்பா தகடுவைத்துப் பொடிய ரப்பி
தன்மையுடன் மேலோடு தயவாய் மூடி
மூனப்பா யெருவடுக்கி அனலை மூட்டி
முக்காலும் அத்திவந்து முன்னே நின்று
ஆனப்பா அன்பாகப் போற்றி நின்று
அனலாறி யெடுத்துப்பார் குருவாய்ப் போமே.
785

குருவான பரித்தகட்டை யெடுத்துப் பாக்கில்
குருபரமாம் விந்துவென் றொத்த மாகும்
பருவமுடன் உடைத்திடவே நொறுங்கிப் போகும்
பரமான குருவைப்பார் பதனம் பண்ணு
திருவான செம்பிலே சேர்த்துக் கொண்டு
செம்மையுடன் கொடுத்திடவே நன்மை யாகும்
கருவான வெள்ளியிலே சேர்த்துக் கொண்டு
கணக்காகக் கொடுத்திடவே வணக்க மாமே.
786

வணக்கமுடன் குருவையொரு பணந்தான் தூக்கி
மகத்தான வெள்ளிசெம்பு கணக்காய்ச் சேர்த்து
யிணக்கமுடன் கொடுத்திடவே மாத்துப் பத்தா
யிருக்குமடா புவத்திலே யிணங்கிப் பாரு
தினக்கிமிது கிடைத்தபொருளென்றே நீயும்
தானிருக்கும் ஒடுக்கமதில் பதனம் பண்ணி
மணக்கிமிது பொருள்தனையே சிவயோ கிக்கும்
மனமகிழ்ந்து குருபூசை மனதாய்ச் செய்யே.
787

செய்வதுதான் மனதுருமை யாக வேணும்
சிவபூசை குருபூசை செய்ய வேணும்
தெய்வமென்ற சிவயோகத் திருக்கு மைந்தா
சிந்தைமனந் தொன்றாக நடக்க வேணும்
சைவமென்ற நெறிதனிலே நிற்க வேணும்
சங்கல்ப்ப விகல்ப்பமென்பார் தள்ள வேணும்
மெய்வழுவாய் மனதொத்து நடக்க வேணும்
மேல்வரம்பு கீழ்வரம்பு மெய்யிற் காணே
788

காணப்பா உலகத்தோ டொத்து வாழ்ந்து
கமலமென்ற ஆதாரத்தின் மலருக் குள்ளே
தேனப்பா போலவுமே அமுர்தம் நிற்கும்
சிவசிவா அமுர்தமதைக் கொள்ள வென்றால்
உணப்பா மூலமதில் மனத்தை வைத்து
உறுதியுடன் ரேசக பூரகமும் பண்ணி
தானப்பா கும்பகத்தில் தனதாய் நின்று
தின்பசிதா னறமட்டும் அமுர்தங் கொள்ளே
789

கொள்ளப்பா அமுர்தமதைக் கையால் வாங்கி
இணமைக வடியவென்று இருப்பாக் கொண்டு
மெள்ளப்பா பூரணத்தின் மனத்தை நாட்டி
மேலாதாரத்தின்நின்ற அடவைப் போற்றி
செல்லப்பா போதகத்தில் நின்று கொண்டு
நயமய நினைந்துநீ சொன்னா யானால்
சி

கொள்ளப்பா அமுர்தமதைக் கையால் வாங்கி
குணமாக வழியதனின்று குறிப்பாக கொண்டு
மெள்ளப்பா பூரணத்தின் மனத்தை நாட்டி
மேலான நாத்தின்நின்ற அடவைப் போற்றி
செல்லப்பா போதகத்தில் நின்று கொண்டு
செகத்திலுள்ள மானிடர்தன் சோனையைப் பார்த்து
விள்ளப்பா திவ்யவசி யென்று சொன்னால்
மெய்யதுள்ள வினைகளெல்லாம் விலகிப் போமே.
790

போமப்பா பூரணத்தின் மனத்தை வைத்து
பொறுமையுடன் தேகத்தான் பூரகத்தைப் பற்றி
நாமப்பா கும்பகத்தில் நின்று கொண்டு
நயமாக வென்றுநீ சொன்னா யானால்
தாமப்பா அத்துருவும் வசிய மாகும்
சகலகலைக் கியானமெல்லாந் தானே தோற்றும்
காமப்பால் கலவியிலே தம்பனத்தைச் சேர
கட்டாக நிஷ்டைமுறை கருத்தில் வையே.
791

வையப்பா வாசிதனை மூலத் தாட்டி
மகத்தான மூலமதாந் தேகத்தைப் பற்றி
செய்யப்பா ரேசகத்தான் கும்பத்தில் நின்று
செவிக்கிறது வசியதின் யென்று மாறி
வைய்யப்பா மங்கையர்மே லாசை கொண்டால்
பதறாது வித்துவது செயமாய் நிற்கும்
மெய்யப்பா யம்மொழியை வலகத் தோர்க்கு
விள்ளாதே இத்துவசும் செயமாய் நில்லே.
792

சத்துரு மாரணம்.

செயமாக சத்துரு மாரணத்தைக் கேளு
செப்புறேன் புலத்தியனே வென்று மாறு
பயமாகிச் சத்துருவும் மேயங்கிப் போவான்
பஞ்சதனி லக்கினிபோலப் பத்தும் பத்தும்
நயமாக மாரணிப்ப தாரை யென்றால்
நன்னோரைத் தாவணிப்போம் நன்மை யல்லோ
மெய்மான சிவதனத்தை அழித்தோர் தன்னை
மாரணிப்பாய் புலத்தியனே மனதிற் காணே
793

காணப்பா பூரணத்தைக் கண்டு பூசி
கைமுறையாய்க் கொண்டதினாற் காணும் சித்து
வீணப்பா வென்றுசொல்லி நினைந்தா யானால்
வேதாந்தஞ் சித்தாந்தம் ரெண்டுங் கிட்டார்
தா(ள)ணப்பா தாணவனாய்த் தேதாய்த் ______
தன்மையுள்ள பூரணத்தின் நன்மை யாவே
தாணப்பா துரும்பாகும் துரும்பு தானாம்
சொல்லாதே யன்னாதன்தன் இருதாளாமே.
794

இருளான மாயிருந்து யருளுயர் தன்னை
குறிப்பாக ஆதியந்தம் நின்றாய்ப் பார்த்தால்
அருளானமத் தெளிக்கச்ச யிந்திர சாலம்
தன்மையுள்ள மந்திரமாந் சித்து தானும்
வருளானாம் வாதமது அனந்தமாஞ் சொல்லும்
வாகுதியோன் செய்திடும் வகையாய்ச் சொல்லும்
கருளானாம் பன்னிரெண்டு சாநூங் காத்தி
கட்டாக வெட்டுடனே ~~[illegible]~~ னானைச் சேர்.
795

நாவான பூரணத்தில் நின்றா யானால்
நலுபங்காது வெட்டுறெண்டும் நென்றாய்ப் பேசும்
காவான வாசியது கட்டும் கட்டும்
கட்டாகும் தேகமது வச்சிர காயம்
மேலான தேகமப்பா பிரம்ம மாச்சு
மெய்யன் நின்ற வாசியது பரமாய்ப் போச்சு
தானான யிதழ்ப்பூவு மாறிய வாகும்
தயங்காமல் பூரணத்தைப் பூசை பண்ணே.
796

பூசையென்ன நேசமதா யருந்து கொண்டு
பூரணமே பராபரமாய் புத்தி யாகவே
ஆசையுடன் ரவிமதியை அன்பாய்க் கண்டு
அக்கினியின் கோத்திரமா யருளைப் போற்றி
நேசமுடன் ரவிமதியை மாறி மாறி
நினைத்தொரு அக்கினியால் நினைத்தா யானால்
பாசமென்ற தேகமது வெளுத்துப் போச்சு
பரமான தேகமதாய் நிலைக்க லாச்சே.
797

நினைக்கவே காயசித்தி பண்ணும் போது
நேராக வருபோது போசனந்தான்
மனைக்காமல் பச்சரிசி சிறுபயறுங் கூட்டி
வாகாக அமுதுசெய்து சக்கரை தேனுடனே
குனைக்காமல் வருபோது அமுது கொண்டு
குணமாக முப்பழமும் பாலுங் கூட்ட
கனைக்காமல் கற்பமதை கொண்டான் மைந்தா
காயசித்தி யுறுதியடா கருதிப் பாரே.
798

பாரப்பா யின்னமொரு பாகங் கேளு
பாலுண்ணியே பச்சரிசி பாகம் பண்ணி
நேரப்பா சக்கரையும் தேங்காய்ப் பூவும்
நேராகப் போட்டுநன்றாய்ப் பதமாய்க் கிண்டி
சேரப்பா கனிவகையும் கூடச் சேர்த்து
திறமாக வருபோது அமுது கொண்டு
காரப்பா கற்பமது கொண்டா யானால்
காயமது வச்சிரமா சித்துமாமே.
799

இத்தேக மதுயாருக்கு நல்ல சிவசிவா
தேகமது

வருணன் 141 17.12.80

சித்தேக மெய்யாருக்கு நல்ல ....
சிவசிவா தேகமது பரமா னந்தம்
பத்தென்ன மனதுருமை யாக வேணும்
பலருசியைத் தேடினதால் பலனே தீண்டு
கத்தென்ன கருமானங் கருவால் வெந்து
கருத்தோடே அநுபவித்தால் காணும் சித்தி
சித்தென்ன அதின்பிறகு யென்ன காணும்
சிவசிவா தேகமன்றோ சிவன்றன் றாமே. 800

ஊறாக யன்னமொரு வாரங் கேளு
இணமாக அமுதுபடி வாங்கி மைந்தா
நேராகத் துவரையுட பருப்புங் கூட்டி
நீர்தனிலே அமுதுசெய்து நெய்வாய்க் கேளு
சோறாகும் பருவமதில் தேங்காய்ப் பூவும்
சுகமாக சக்கரையும் நெய்யுங் கூட்டி
சோறாகக் கிண்டிநன்றா யாற வைத்தால்
திக்கெனவே யாறுகின்ற பதமாம் பாரே. 801

பதமான அமுதெடுத்து சருபோ துண்டு
பக்குவமாய் அதன்பிறகு கற்பங் கொள்ளு
மதமான மதங்களெல்லாம் அடங்கி நல்ல
மகத்தான தேகம்வச்சிர காய மாகும்
விதமான அஷ்டசித்தி யெட்டு மாகும்
விவேகமது தான்வருகும் வித்தை மாகும்
அதமான மனவிருத்தி யகன்டு போகும்
அநேகநாள் அம்பரத்தின் அருளைக் காண்பாயே. 802

காணப்பா அமுதுபடி சிமைத்துக் கொண்டு
கருத்துறவே கட்டுப்பு தொட்டுக் கொண்டு
பேணப்பா ஒருபோது அமுது கொண்டு
பிலமான கற்பமது கொண்டான் மைந்தா
தேனப்பா அமிர்தமது கசிந்து காணும்
தெவிட்டாத அமிர்தமதைப் பானம் பண்ணு
பூணப்பா இருபத்தை தொழுது கொண்டு
பொல்லாத மாய்கையெல்லாம் போக்கி
போக்கே. ௮௦௩

போக்கான அமுதுபடி அதனோடொக்க
புதுசான யோனிசி பொடித்துப் போட்டு
வாக்காக அமுதுசெய்து வெல்லந் தொட்டு
வளமாக ஒருபோது கொண்டான் மைந்தா
திரக்கான தேகமதும் வலுத்துப் போகும்
திண்மையுடன் கற்பமது சார்ந்து கொண்டால்
நோக்கான அமிர்தமது சொரிக்கும் பாரு
நரைதிரைகள் தானொழிந்து நலமாம் பாரே ௮௦௪

நலமாக யன்னமொரு பாகம் கேளு
நல்லதொரு அமுதுபடி வாங்கி மைந்தா
பிலமான சீரகமும் அத்தி பண்ணி
பெருமையுடன் நெண்டுமொன்றா படுத்து செய்து
இலமான வெல்லமதை தொட்டுக் கொண்டு
உண்மையுடன் ஒருபோது அமுது கொண்டால்
திணமான பித்தமெல்லாம் வெருண்டு போகும்
திரணிதனில் மன்மதன் போல் வாழ்வான் பாரே ௮௦௫

மூலச்சூடு போக அன்னம்.

பாரப்பா அமுதுபடி கொழிய வாக
பக்குவமாய்த் தானெடுத்து வைத்துக் கொண்டு
வாரப்பா கிரமந்தனைக் கியாழம் பண்ணி
வகையாகக் கியாழமதில் அமுது செய்து
தேரப்பா சர்க்கரையைத் தொட்டுக் கொண்டு
திறமாக அமுதுகொண்டால் தேகவச்சிர காயம்
காரப்பா மூலமென்ற தெல்லாம் போகும்
கட்டாக கற்பமுறை உண்டு தேறே.
806.

சேர்த்தபின்பு யன்னமொரு பாகங் கேளு
திறமாக பருத்திவிதைப் பாலு வாங்கி
சார்ந்தசம்பா அமுதுபடி சமைக்கும் போது
சக்கரைதேன் உடனிட்டு நன்றாய்ப் பாகம் செய்து
கூர்ந்துமிக உதையமதில் கொண்டால் மைந்தா
கொண்டதொரு மேகமெல்லாம் அத்து நல்ல
ஊர்ந்துமிக வீரியங்கள் தீர்க்க மாகும்
உண்மையுள்ள தாதுவெல்லாம் பிலக்கும் பாரே
807

பாரப்பா கம்புடனே தினையுங் கூட்டி
பக்குவமாய் பாலதனிலே பாகஞ் செய்து
காரப்பா யினிப்புடனே அமுது கொள்ளு
கனங்காம வொருபோது கொண்டால் மைந்தா
நேரப்பா தினையெனுமன்ன பித்த நோய்கள்
நீங்கிவிடுந் தேகமது குளிர்ச்சி யாகும்
வீரப்பா செய்யாமல் கற்பங் கொள்ளு
வீரடங்கி தேகம்வச்சிர காய மாமே.
808

காயமென்ற காயமொரு சொல்லக் கேளு
கனமான திரிகடுகு சமமாய்க் கூட்டி
நேயமுடன் வறுத்திடித்துப் பொடியே செய்து
நினைவாகச் சட்டியொன்று காய வைத்து
தாயகமாய் கருப்பட்டி அதனிற் போட
தப்பாமல் உருகியதும் குழம்பாய் நிற்கும்
நாயமுடன் பொடிதூவிக் கிண்டும் போது
நலமாக மெழுகுபதம் நன்றாய்ப் பாரே.
809

ஆமப்பா மெழுகெடுத்து அதையந் தன்னில்
அன்பாக கொண்டவுடன் அய்யா கேளு
நாமப்பா சொல்லுகிறோம் அதநந் தன்னில்
நணுகுடனே மேகவெட்டை அற்றுப் போகும்
தாமப்பா கர்ப்பமதுக் குறுதி யாகும்
தனதான பித்தநீர் தானே போகும்
காமப்பால் கொண்டவுடன் உறுதி யாகும்
கற்பூர வாசமதாய் காந்தி யாமே.
810

காந்தியாம் அரிதாரம் கல்வத் திட்டு
கருவான ஆதியந்தமாய் கூடச் சேர்த்து
பாந்திபமாய்ச் செய்நீரா லரைத்து மைந்தா
பக்குவமாய் ஓட்டிலிட்டுவைத்துப் புடத்தைப் போடு
சாந்தமாய் நீறியது பற்ப மாகுமே.
~~சயமான நோய்களெல்லாம்~~
சயமான நோய்களெல்லாம் அடித்துப் போடு
மாந்தமென்ற வாய்வுகளும் இன்மந் தீரும்
மக்கான நீர்சுரம் அற்றுப் போமே.
811

போமென்று விடுக்காமல் குருசு சுத்தம்
புனிதமுடன் ஆதியந்தமுங் கூடச் சேர்த்து
ஆமென்ற கல்வமதி லரைத்து மைந்தா
அழகான தீரமதுக் கரங்கி பூட்டி
சாமென்று மண்சீலை வலுவாய்ச் செய்து
சுருக்கறிந்து புடம்போட தீரங் கட்டி
ஏமென்ற செந்தூரங் காந்தி யாகு
உண்மையுட னிருக்குமதைப் பதனம் பண்ணே.
812.

பண்ணியதோர் செந்தூரம் பணவிடைதா னெடுத்து
பாங்கான திரிகடுகுச் சூரணமே செய்து
உன்னியதோர் செந்தூர மணைத்துக் கொண்டால்
உள்ளுக்கை மந்தார காசந் தீரும்
புண்ணியனே கற்பமது சொன்ன தென்றால்
போக்கறிந்து தேகமதின் நோயைத் தீர்த்து
தன்னிமையாய் கற்பமது கொண்டால் மைந்தா
தனதாக தேகமது வலுத்துப் போமே.
813

தாம்பூர பற்பம்.

வலுவான தாம்பூர பற்பமுந் சொல்வேன்
மகத்தான குருவுடனே சுத்தங் கூட்டி
நழுவாமல் சீனமொடு தார பற்பம்
நழுவாமல் முலைப்பாலா லரைத்து மைந்தா
சிறுகாமல் அட்டதற்கு கவசம் பண்ணி
சிக்கெனவே ஓட்டிலடைத்து சீலை செய்து
அழிகாமல் புடம்போட்டு யெடுத்துப் பாரு
அப்பனே தாம்பூரம் நீறிப் போமே.
814

நீறிப்போம் பின்னமொரு முறையைக் கேளு
நெடிதாக தாம்பிரத் தகடாய்த் தட்டி
தேறிப்பார் அரிதாரக் கட்டை நன்றாய்
தென்னைபடு அரைத்துஅந்த தகட்டின் பூசி
பாரிப்பாய் ஓட்டில்வைத்துச் சீலை செய்து
பக்குவமாய் எருமுழுத்தில் புடத்தைப் போடு
ஆறிப்பார் கவசமதின் நொறுங்கி நிற்கும்
அப்பனே பழச்சாற்றா லரைத்தி டாயே.
815

அரைத்துநன்றாய் வழித்தெடுத்து வட்டுப் பண்ணி
அவைநன்றாய் காய்ந்தபின்பு ஓட்டில் வைத்து
உறைத்தடாவண் தெரியோ மண்ணுஞ் செய்து
உயர்வாக நிறையறிந்து புடத்தைப் போடு.
நிறைத்தஅண வாறியேதான் எடுத்துப் பாரு
நிறையோ டெழுத்து வெள்ளை - யாகு
மப்பா
அரைத்தபழச் சாறதனால் பின்னு மாட்டி
அருவாக முன்போலே புடத்தைப் போடே.
816

போட்டே ஆறவிட்டு எடுத்துப் பாரு
புதுமையுடன் பூப்போலே நீறிப் போகும்
தேட்டமுடன் நீரெடுத்துப் பதனம் பண்ணு
சிவசிவா பற்பமதின் பெயரைக் கேளு
நாட்டமுடன் வெள்ளிதனில் ஒருத்திக் கொன்று
நன்றாக கொடுத்திட மேகங்கள் சாகும்
வாட்டமுள்ள பிணிகளுக்கு தேனி லீய்ந்தால்
வாங்காத இன்மையெல்லாம் மாண்டு போமே
817

ஏடுஎண் 145
27.12.86.

போமென்று விடுக்காமல் மின்ன மொன்று
புத்தியுடன் சொல்லுகிறேன் மைந்தா கேளு
ஆமென்று தாம்பூரப் பொடியாய்ச் செய்து
அப்பனே பழச்சாத்திரால் சுத்தி பண்ணி
ஏமென்று சொல்லுகிறோ மாதி யந்தம்
நயமாக மிடைக்கிடைதான் சேர்த்துக் கொண்டு
தாமென்ற பழச்சாத்தா லரைத்து மைந்தா
தன்மையுடன் புடம்போட நீறிப் போமே. 818.

போமப்பா கெந்தகத்தைச் சுத்தி பண்ணி
போக்கோடே ஆதியந்தங் கூடச் சேர்த்து
காமப்பால் பழச்சாத்தால் கல்வத் தாட்டி
கனமுடம்ப ஆட்டினதால் மெழுகாய் நிற்கும்
ஆமப்பா வழித்துநன்றாய் வட்டுப் பண்ணி
ஆறவிட்டு ஓட்டிலவைத்து சீலை செய்து
நாமப்பா அடக்கிவிட்ட நிதானங் கண்டு
நன்மையுடன் புடம்போட நீறிப் போமே. 819

போமப்பா பற்பமதை உண்கைதான் கேளு
புதுமையுடன் தேனிலே கொண்டா யானால்
நாமப்பா சொல்லுகிறோம் மேகமெல்லாம்
நிற்காமல் ஓடிவிடு நன்மை யாக
தாமப்பா தாதுவிர்த்தி அதிக முண்டாம்
தயவான கெந்தகத்தின் பற்பத் தாலே
ஆமப்பா நாகரசம் பற்ப மாகும்
ஆதியந்தம் மறந்தினால் யெல்லாம் போச்சு. 820

போச்சென்று விடுகாமல் லிங்கக் கட்டு
புதுமையுள்ள சாதிலிங்கக் கட்டுச் சொல்வேன்
போச்சென்று நினையாதே ஆதி யந்தம்
பெருமையுள்ள சித்தருக்குப் பாவா லாட்ட
நீச்சென்ற மெழுகாகும் மைந்தா கேளு
நிசமான கெந்திரசம் மெழுகிற்ச் சேர்த்து
ஆச்~~சென்று~~ கல்வமதில் லாட்டி நன்றாய்
அதுதான் லிங்கமதின் கவசம் போடே
௪௩௧

போடப்பா கவசமதை அழுத்தி மைந்தா
போட்டபின்பு சூப்பிடத்தில் போடு போடு
நாடப்பா யாப்படியே மூன்றுபுடம் போடு
நலமான சாதிலிங்கம் யிறுகிக் கட்டும்
ஆடப்பா மதித்தனிலே நின்று ஆடு
அதன்பிறகு ரவிதனிலே அழுத்திப் போடு
தேடப்பா திவ்யயோகம் புதுமை தன்னை
தேடினதால் தேகசித்தித் திறம தாமே
௪௩௨.

சூதனாதி வேதியம்.

திறமாக யாருக்குமென்றால் சூதனாதி
செப்புகிறேன் புலத்தியனே திறமாய்க் கேளு
உரமான திரிகடுகு சூதனமே செய்து
உத்தமொரு மூலிகையாம் காம்புநிறை நீக்கி
கரமான சட்டிதனைக் காய வைத்து
கருகாமல் மூலிகையைக் கடைந்து மைந்தா
திறமான திரிகடுகு சூதனமுஞ் சேர்த்து
நேராகத் தான்கடைந்து வைத்துக் கொள்ளே
௪௩௩

கொன்னப்பா பூச்சாறு வாங்கி மைந்தா
குணமாக அடுப்பேற்றிப் பாகாய்க் கிண்டி
மென்னப்பா பாகுவரும் தன்மையந் தன்னில்
மேலாக யருவொடியும் மெல்லக் கொட்டி
மன்னப்பா பிடித்ததுபோல் கிண்டு கிண்டு
மார்க்கமுடன் பாகுடனேப் பொடியும் சேர்த்து
தெள்ளப்பா போலவுமே திரளும் நன்றாய்
திறமாகப் பிசைந்துருட்டிப் பதனம் பண்ணே.
௪௨௪

பண்ணியதோர் லேகியந்தான் பூர ணாதி
பார்த்திலே யந்தமுறை நருவர் காணார்
உண்ணப்பா அண்டக்கா யளவு வீதம்
உண்ட பின்பு மூலத்தில் மனதை வைத்து
விண்ணப்பா தானோக்கி மென்ன நேசி
விதிமான நேசிதான் பூரகமே செய்து
நண்ணப்பா கும்பகத்தில் நின்றான் மைந்தா
நலமான ஞானத்துக் குறுதி யாமே.
௪௨௫

உறுதியுள்ள லேகியந்தான் இன்ன மொன்று
உண்மையுடன் சொல்லுகிறேன் மைந்தா கேளு
பருதியேனுஞ் சாதிக்காய் சாதி பத்திரி
பதமான கிராம்புடனே யேலங் கூட்டி
அருதியினும் அவின்கூட்டி அய்ந்து மொன்றாய்
அசமாக வெண்ணையினால் மெழுகா யாட்டி
கருதிமன தொன்றாக மூலிதான் வாங்கி
காம்புவிரை தனைநீக்கி கரிக்கி டாயே.
௪௨௬

இருக்கியது பொன்னிறம் போல் கருக்கிக் கொண்டு
கடைந்திடுவாய் பொடியாக மைந்தா மைந்தா
உருக்கியது வெல்லமதில் பிசைந்து கொண்டு
உடன்சேரு முன்னுரைத்த மருந்து தன்னை,
நெருக்கிநன்றாய் பிசைந்துருட்டிப் பீங்கான் தன்னில்
நிறுத்திவைப் பதனமதாய் நிறுத்திக் கொண்டு
அரிக்கிழுத்த வெழுத்துவைப் பணிந்து போற்றி
அப்பனே உடலறிந்து கொண்டிடாயே.
827

கொண்டவுடன் சூரணத்தின் போதை தன்னை
உறுத்தற்கு நாவுமுன்போ பாலை முன்பே
விண்டதொரு மொழிதவறா அறிவு குன்றா
விஞ்ஞைகிறன் நாவுரை மேனி வாடார்
அண்டர்பிரான் அருள்மிகவே ஜொலிக்கு மப்பா
அரக்கு · பன்னிரண்டு மடங்கும் வீட்டுள்
குன்றாத சூரணமாய்ப் போத மாகி
இணைமாக சுகாபோதை யாகும் பாரே.
828

சாராய வரம்.

பாரப்பா போதையே மாக வொன்றுப்
பருஅகெட்ட சாராயந் தன்னைக் குடித்தான்
வீரப்பா. தான்மீறி பித்தாய்க் கொண்டு
மெய்மறந்து பித்தநீர் மேலே சென்று
உளரப்பா தேகமெல்லாம் அரிப்பு மீறி
உண்டதொரு கற்பமெல்லாம் வீழலாய்ப் போகும்
நேரப்பா வேதமது தடுத்த நூலை
நீக்காத நரைதிரையான் சாவான் பாரே.

கள்ளு விவரம்.

பார்க்கவே கள்ளுடைய நேர்மை கேளு
பாங்கான பித்தநீர் சிரசில்க் கொண்டு
ஏற்கவே கண்ணொளியும் மயங்கிப் போகும்
எழுந்திருக்க ஒட்டாது மயக்கித் தள்ளும்
சேர்க்கையுடன் அனல்மீறி புலம்பி விக்கும்
தொடர்ந்தாற்ந்து வாசியதுந் தீறுமந் தீறும்
சேர்க்குடன் ஞானதெய்ந்து மதியே நின்று
மோனநிலை தான்மறந்து போவான் காணே.
830

காணிக்கை
காணப்பா கள்ளுங் காரா-யத் தாலே
கண்மாறுந் செத்தவர்கள் ளாந்தங் கோடி
திண்ணப்பா யதுவெண்டு தள்ளு தள்ளு
தீணைகுடன் பேசாதே மொழிதப் பாதே
தாமப்பா வென்றமதந் தனைக்கொள் ளாதே
தனையறிந்து மதியமுர்தம் தானே கொண்டான்
தாணப்பா அரும்பாகும் அரும்பு தானும்
தொல்லுண்ணா னைத்ட்டசித்துங் கைக்கின்-
ளாகே.
831

ஆமப்பா புலத்தியனே யின்ன மொன்று
அடவான உண்மையொன்று சொல்லக் கேளு
தாமப்பா பெரியோரை தவசி யோரை
தாமென்று – ஞானி – மார்த்த | யோகி யோரை
காமப்பார் கொண்டசிவ ஞானி யோரை
காலறிந்த யோகமதைக் கருதி னோரை
நாமப்பா வெளியோரை வலியோர் தன்னை
நன்றான தாய்தகப்பன் நல்லோர் தானே.
832.

தானென்ற சற்குருவாந் தரணி தன்னில்
தியவான தயவுகுணஞ் சொன்ன தெய்வம்
வீணென்று தாணிணைந்து அழும்பு பேசி
வினைசெய்யும் அண்டரைத் உலகத் தன்னில்
நானென்ற மதம்பேசி திரிவா ரப்பா
நலமில்லாப் பாதகரைக் கண்டா யானால்
ஆணென்றும் பெண்ணென்றும் எண்ண
வேண்டாம்
அணியாயப் பாவிகட்கு சொல்லக் கேளே.
833

கேளப்பா நாம்சொன்னோம் மனது நொந்தால்
கொடிகன்நக்கி அண்டமுதல் நடுங்கு மப்பா
ஆளப்பா அவரவர்கள் மனம்நோகப் பண்ணும்
அசடருக்கு மரணத்தை சொல்லுவே னய்யா
மாளப்பா துரோகியுட பேரைச் சொல்லி
மனதாக மரணிக்க மாண்டு போவான்
நாளப்பா அதனாலே இத்த மில்லை
நலமையில்லா துஷ்டரைநீ சங்காரம் பண்ணே
834

பண்ணப்பா அறிந்துநீ கொள்ளா விட்டால்
பலகோடி சித்தருட சாபம் நல்கும்
விண்ணப்பா தானிடியு மப்பா சொன்னேன்
வினைசெய்தோர் தனக்கிவினை செய்தால் நன்மை
புண்ணப்பா தனக்கு மருந்திட்டு அந்த
புண்ணாற்றும் மகிமையீப்பா புத்தி சொன்னேன்
திண்ணப்பா வாருதியில் ~~[illegible]~~ உகைபசசீரானவை
தன்மையுடன் கொண்டுவந்து தயிலம் வாங்கே.
835

வாங்கியந்த தயிலமதில் வங்கொள் சேர்த்து
மந்திரித்துச் சிமிழ்தனிலே பதனம் பண்ணி
தீங்கில்லா தீங்குதான் செய்யும் பாவி
திருடர்களைத் தானழைத்து வைத்துக் கொண்டு
ஓங்கியதோர் தயிலமதில் பணவிடைதா னெடுத்து
உண்மையுடன் வத்சகமாம் யவனுக் கீவாய்
தாங்கியே தயிலமது சென்ற போதே
தான்மயங்கி அறிவழிந்து போவான் பாரே.
836

பார்மீதிலே திரிந்து அவன்தான் மைந்தா
பஞ்சிப்பான் உலகோரைக் கண்டால் மைந்தா
நேரமீதில் பெரியோரைக் கண்டால் மைந்தா
நெடிதாகக் கீழ்விழுந்து பணிவான் பாவி
ஊர்மீதில் கழுதையது திரியுமாப் போல
உள்சென்று பத்தெட்டு ஓடிப் போவான்
ஆர்மீதில் அழும்புகளும் பேச மாட்டான்
அதட்டினால் ஓடிடுவான் அறிந்து பாரே.
837

அறிந்துபார் யின்னமொன்று வந்தகணமுஞ் சொல்-
லுவோம்

அந்தநாற யிப்படிக்கும் வவ்வான் வாங்கி
பறந்துரெண்டு திராக்ஷையுமே அரைத்து நன்ல
பதமான புகையிலையின் உடன் சேர்த்து
தெரிந்துநல்ல புகையிலையைப் பாரு மெத்தி
சிக்கெனவே வைத்திருநீ மைந்தா மைந்தா
பொருந்தும்ரெண்டும் ஒன்றாகப் பொருந்தும் பாரு
புவியோர்கள் கண்டாக்கால் புகையிலை யென்-
பாரே.

838

பாரப்பா யிப்புகையை பாவியோர்கள்
பக்குவமாய்க் குடித்திடவே மைந்தா கேளு
நேரப்பா நினைப்பில் அறிவு இன்றி
நெருக்காரம் பித்தமது மேலே நோக்கி
ஊரப்பா திரிவன்காண் பித்தன் போலே
உலகோரைக் கண்டவுடன் பயந்து நிற்பான்
சீரப்பா கண்டதெல்லாம் தின்பான் பாவி
திறங்கெட்டு மதிகலங்கிப் போவான் பாரே.

839

பார்க்கவே அப்பீகம் வாங்கி மைந்தா
பண்பாகப் பொடித்ததினை பதனம் பண்ணி
யேற்கவே விபூதியுடன் கலந்து கொண்டு
வெள்ளைவத்தானெடுத்து கையில் வைத்து
மோர்க்கமுள்ள மோடன்முன்னே ஊது ஊது
மோசமில்லை அப்பிநேயம் அதர்தான் சென்று
சேர்க்கையுடன் கண்ணதிலே பார்த்து வீழும்
தேனத்திலே கண்ணைமெல்லக் கசக்கு வாளே.

840

கருக்கையிலே அதரத்துவம் விழியில் பத்தி
கரைந்துதனைத் தண்ணீராய்க் கரைந்து போகும்
துக்கமதாய் கண்ணொளியும் மயங்கிப் போகும்
வையகத்தில் நடப்பதற்கு காலங் கேது
பிக்கமில்லை கண்போனால் காலங் கேது
பிணம்போலே மதிகெட்டு அலைவா னப்பா
வருக்கமில்லா மாணிக்கை அகற்ற வேணும்
வெற்றிவினை தீர்வதற்கு மருந்து பாரே

841

மருந்திருந்து பிணிவிலக்கும் வாறு போலே
வஞ்சகர்க்கு மருந்தீந்தால் மக்காள் மக்காள்
வருந்தியந்த மருந்துவகை செய்து கொண்டு
வஞ்சகரை சிங்காரம் பண்ண வேணும்
அருந்தமிழா ஆறைத்துவண் டெண்டு ஞானத்தின்
அவையடக்கம் பொருளடக்கம் அந்தம் சொன்னேன்
தெரிந்துகொண்டு பன்னிரெண்டு ஆறை மைந்தா
திவ்விவா யடக்கமாய் தெரிந்து கொள்ளே,

842

சொல்வதற்குப் பன்னிரண்டு அவசரத்தினை
குறிப்புடனே தானடக்கிக் குருவைப் போற்றி
செய்வதற்கு மூலமதின் மனதை ஒட்டி
தீர்க்கமதாய் நலமனதைச் சேர்த்து கொண்டு
வெல்வதற்கு மேல்மூலம் நடுவி ஆணி
வேதாந்த ரகசியத்தைப் பூரகத்தைப் பற்றி
சொல்வதற்கு உவமையில்லா கும்பகத்தின் சின்னம்
சேரமன் மதியமிர்தம் பூரணமாய்க் கொள்ளே!

843

மதியமுர்த்தி என்றதொரு வகையை மைந்தா
மார்க்கமுடன் கோடையிலே ஒருவனுங் காண்பான்
வதியறிந்தான் மதியறிவான் மதிதான் தேய்ந்து
விசையான ரவியதினால் அமுர்தங் காணும்
பதியறிந்த அமுர்தமதை கொள்வ தற்கு
பக்குவமாய் மூலமதின் மனத்தை யோட்டி
கெதிமோட்ச மென்றமேல் மூலம் பாரு
கிருபையதி லாண்டாகும் அறிவைப் பாரே.
844

பத்துவது மேன்மூலம் ஆறா தாரம்
பாங்கயத்தின் தெரிசனத்தை பத்தினாக்கால்
புத்துமுர்தங் கசிந்துமிக ஒழுகு மப்பா
புத்தியுடன் அதையறிந்து கொள்வா யானால்
முத்தியுள்ள மோட்சமெய்தக் கிட்டு முண்டாம்
மூதறிவும் நடுதாத்துமடா கற்பங் கொள்ளு
அத்துடனே தேகமதில் நின்ற நோய்கள்
அரகரா அமுர்தமது தேக மாச்சே.
845

தேகமென்ற மூலமதின் கூடு கொண்டான்
சிவசிவா அப்புகைதான் மேலே சென்று
ஆகமுடன் சிரசதிலே அனைந்தான் மீறி
அப்பான நீர்ப்பனித்து வலியுண் டாச்சு
பாகமுடன் அன்னீர்தான் தசையிற் சேர்ந்து
பக்குவமாய் கூடுகொண்ட அரங்க ளாச்சு
தாகமுடன் அரமீறி வாத பித்தம்
தணிந்ததினாற் சேட்டுமத்துக் குயிர தாச்சே.
846

ஆச்சப்பா சேட்டுமெந்தரான் மீறித்த தானைான்
அப்பனே தோஷத்துக்கி இருதி யாச்சு
நீச்சப்பா தோஷத்துக் கடிதா நென்ன
நினையான வாதமதில் பித்த மீறி
பேச்சப்பா பாதாதி கேசந் தொட்டு
பொங்கியந்த பித்தநீர் பரந்து மீறி
காச்சப்பா தேய்வுடனே வாய்வுங் கூடிக்
கடினமுடன் ஆகாசம் புக்கும் பாரே.
847

பாரப்பா மூன்றுமொன்றாய்க் கூடிப் போச்சு
பகையான பிருதிவியும் அப்பும் நின்று
சேரப்பா கரைந்தத்தண்ணீர் மண்ணாய்ப் போச்சு
சிவசிவா. பஞ்சகர்த்தர் உதித்த தாச்சு
ஆரப்பா அறிவார்கள் இதுடன் வாழ்க்கை
அரகரா நீர்க்குமிழி மாய்கை மாய்கை
தேரப்பா இனிப்போவாரந் இதுடன் வாழ்க்கை
சிவசிவா யதைஅறிந்து இருவைக் காரே.
848

இவைஅத்துக்கு மருந்து.

காரப்பா நீரழிவு முதலா யுள்ள
கர்மம்வினை அனைத்துமடா வைக்கோ யின்னை
பாரப்பா பிணியறிந்து மருந்து செய்ய
பக்குவங்கள் சொல்லுகிறேன் நன்றாய்க் கேளு
தேரப்பா திரிகடுகைச் சூரணமே செய்து
திறமான முப்பூவுங் கூடச் சேர்த்து
வாரப்பா தேனதினால் பிசைந்து கொண்டு
மார்க்கமுடன் கொண்டுவிட்டால் சுரங்கள் போச்சே.
849

கஷாயம்

போச்சப்பா கியாழமொன்று சொல்லக் கேளு
புகழாக அரத்தையுடன் திரிகடுகுக் கூட்டி
காச்சப்பா கட்டிநன்றாய்க் கியாழம் வைத்துக்
கணக்காக வடித்திறுத்து முப்பூச் சேர்த்து
பாச்சப்பா தேனதிலே கொஞ்சம் விட்டு
பக்குவமாய்க் குடித்திடவே சுரங்கள் போகும்
ஆச்சப்பா சுரமென்ற தெல்லாம் போகும்
அரகரா குளிர்ச்சுரமுங் கண்டு போமே.
850

தயிலம்

போமப்பா தயிலமொன்று சொல்லக் கேளு
புத்தியுடன் சீரகமும் சோம்பு கூட்டி
காமப்பால் திருநீறா வரைத்துக் கொண்டு
கணக்காக ஒருபடி நல்லெண்ணை வாங்கி
ஆமப்பா பசுவின்பால் கூடச் சேர்த்து
அரைமருந்து அதுவுடனே கரைத்துக் கொண்டு
தாமப்பா மெழுகு பதமாய் வடித்துத்
தன்மையுடன் முழுகிவரச் சுரமும் போமே.
851

சுரமான பித்தமதால் வெட்டை மீறி
சூடுகொண்டு மேகநீ ரெரிவு காணும்
திரமான நீரெரிவை பிடித்த தானால்
திறமாக ரெசணையுடன் யிறங்கும் பாரு
உரமான ரெசணையதை மீறித் தானால்
உடன்காணும் நீர்ப்பிணவை உண்மை உண்மை
திறமாக மேகமதால் கண்ட ரோகம்
சேர்ந்ததொரு நீரெரிவு போகக் கேளே.
852

கஷாயம்

கேளப்பா கஷாயமொன்று சொல்லக் கேளு
கிருபையுள்ள மஞ்சணத்தின் ஆவாரைவேர்ப்பட்டை
வேளப்பா கடலாரோஞ்சிப் பட்டை கூட்டி
வெகுவுடன் மூன்றுமொன்றாய் பொடித்து நல்ல
நாளப்பா பாண்டமதில் விட்டு மைந்தா
நல்லதண்ணீர் ஏழ்படி யெட்டொன்றாக்கி
வாளப்பா அதில் அரைக் கால்படி யாவுத்து
வளமையுள்ள குழம்போட்டு இறுத்திடாயே. 853

இறுத்திடுவாய் நாலுமுறை மைந்தா மைந்தா
இணமாகும் நீரழிவு இதம் நிற்கும்
தடுத்ததொரு நீரழிவுப் பண்ணைப்புப் போக
தன்மையுடன் வேகியந்தா சொன்னேன் கேளு
அருத்ததொரு திரிகடுகு திரிபலாதி வாதி
அருதா வகைக்கிருகி பலமாய் வாங்கி
வறுத்ததொரு ஆவாரை செங்கிழுவை கொன்றை
விதமான மஞ்சணத்தி நெல்லி யாமே. 854

ஆமப்பா அஞ்சுவேர் பட்டை வாங்கி
அப்பனே பொடித்திடுவாய் வெவ்வேறாக
தாமப்பா பொடிவகை யோர்பலமாய்க் கூட்டி
சர்க்கரையுடன் முன்மருந்து பொடித்துச் சேர்த்து
நாமப்பா சொல்லுகிறோம் பத்திரி ஜாதிக்காய்
நலமான குங்குமப்பூ கிராம்பு கூட்டி
காமப்பா வகைக்கி அரைப்பலமாய் வாங்கி
கடுகவே பொடித்து முன்பொடியுடன் சேரே. 855

சேர்த்ததொரு பொடிகளெல்லாம் ஒன்றாய்க் கூட்டி
செம்மையுடன் வைத்ததின்மேல் முறையைக் கேளு
காத்திடுவாய் பசுவின்பால் தேங்காய்ப் பாலும்
தண்மையுட ஆட்டுப்பால் பனைநீர் தானும்
நேர்த்தியாய் வகைக்கி ஒருபடியாய் வாங்கி
நினைவாகப் பாண்டமதில் விட்டுக் கொண்டு
காத்திடுவா யடுப்பேற்றி அனலை மூட்டி
காணவே கொதித்தெழும்பு மப்போ தானே.
856

தானேதான் கொதிகிளம்பும் பருவந் தன்னில்
தப்பாமல் நல்லெண்ணெய் படியே வார்த்து
மானகேள் பொடிவகையைக் கொட்டிக் கிண்டு
மக்களே மெழுகுபத மாகும் போதில்
தீனேதான் திரியாமல் இதனை வாங்கி
மெய்யான இதனையளாப் பலமோ ரெண்டு
பூணேதான் முக்குருவில் விராகன் பத்து
புதுமையுடன் நெத்தையுமே பொடித்துப் போடே.
857

போட்டவுடன் இறக்கிநன்றா யாற விட்டு
அதுதான பீங்கானதன் பரணி தன்னில்
நாட்டமுடன் வழித்துவைத்துப் பதனம் பண்ணி
நலமான அண்டைக்கா லளவு கொண்டு
நாட்டிகமா யிருபதுநாள் கொள்ளும் போதில்
தப்பாமல் நீரழிவு தானே போகும்
தேட்டமுள்ள நீர்ப்பேதும் நாவ றச்சி
தீராத பிணையோடு மேகம் போமே.
858.

மேகத்தயிலம்.

போமப்பா தயிலமொன்று சொல்லக் கேளு
பொல்லாத மேகநீர் தழிவு போக
ஆமப்பா கஸ்தூரி தயிலஞ் சொல்வோம்
அப்பனே புலத்தியனே நன்றாய்க் கேளு
தாமப்பா நல்லெண்ணை ஆவின் நெய்யும்
தண்மையுள்ள நிம்பமெண்ணை வகைக்குப்
நாமப்பா வகைக்கொரு படியாய் வாங்கி
நாமனே பாண்டமதில் விட்டுக் கொள்ளே.
859.

கொள்வதற்குச் சந்தணமோர் பலந்தான் பத்து
கூர்மையுடன் எண்ணெய்தனி லரைத்து மைந்தா
விள்வதற்குத் தாய்கொள்ளி கிழங்குச் சாறும்
விதமான படிச்சாறு படிதான் வாரு
சொல்வதொரு யிளநீர்ப்படி ரெண்டு வாரு
சித்தமுள்ள சாதிக்காய் சாதி பத்திரி
செல்வதொரு சீரகமும் படிச்சாத் தானே
சிறந்தவே அரைத்து அந்தப் பாகுடனே சேரே
860

சேர்த்துமிக அடுப்பேத்தி தீயை மூட்டி
செம்மையுடன் மெழுகுபத மாகும் போதில்
பாத்துமிக கஸ்தூரி பலமதான் வாங்கி
பக்குவமாய்க் கரகமதில் போட்டு மைந்தா
வாத்திடுவாய் தயிலமதை குடத் துள்ளே
மக்கத்தான தயிலமதை பதனம் பண்ணி
போத்திமிக மூழ்கிவர மேக காங்கை
பொல்லாத நீர்தழிவு சயங்கள் போச்சே.
861

போச்சப்பா சேட்டுமேத்தான் தெயங்கன் மீறி
பொன்னாதே யருணைதாய் பித்த மீறி
காச்சப்பா அனல்மீறி தேகம் வத்தி
காங்கைகொண்டு யருமலிங்கை கதமாய்ப் போவன்
பாச்சப்பா தியமான நோகந் தீர
பக்குவமனாம் சொல்லுகிறேன் பண்பாய்க் கேளு
ஆச்சப்பா அரத்தைநன்றா யடித்துக் கொண்டு
அடுரிவிட்டு கஷாயமதாய் அளவாய்க்
காச்சே.
862.

காச்சினதோர் கஷாயமதை யருத்துக் கொண்டு
கனமான முப்பூவின் விநாகன் சேர்த்து
பாச்சுவாய் தேகமதில் கஷாயந் தன்னை
பக்குவமாய் மூன்றுனாள்க் கொள்ளும் போதில்
மூச்சவென்ற யருமலது அகலும் மைந்தா
மனதான வேகியந்தா னொன்று கேளு
தாகச்சியன்னரத் தூதுவளை கண்டங் கத்திரி
திமூலமே யடித்துநன்றாய் வடித்துக் கொண்டோ
863

கொள்ளப்பா யருவைகையும் நன்றாச் சேர்த்து
திருவான அடுரிவிட்டு நவியங்க் காச்சு
அள்ளப்பா யப்படியே பத்துமுறை காச்சு
அதன்பிறகு யெட்டிலொன்றுச் சுக்கைத்தயைச்
சேர்த்து
வில்லப்பா முப்பூவும் சேர்த்துக் கொண்டு
விதயான பசுவின்பால் நெய்யுங் கூட்டி
நல்லப்பா அடுப்பேத்திப் பொடியைக் கொட்டி
நலமாக மெழுகுபத மாக வாங்கே.
864

வாங்கிநெல்லிக் காயளவு கொண்டாள் மைந்தா
மாறாத செயங்களெல்லா மாறிப் போச்சு
யோங்கியே ஓடிவிடும் அயன்மாம் பிய்த்தான்
யென்னசொல்லுவேன் மண்டலத்தில் தேக சித்தி
தாங்கியே வாடாத தியான மொன்று
சொல்லுவேன் புலத்தியனே நன்றாய்க் கேளு
தேங்காயும் பாலாழி, தயிரு னாழி
செம்மறியன் பசுவின் கோமியம் வாங்கே
865

வாங்கிநன்றாய் பாண்டமதில் விட்டுக் கொண்டு
மைந்தனே கொடுப்பை பழச்சாறு மெசுமெசுகை
பாங்கிடனே வகைக்கிரு படிதான் வாங்கி
பக்குவமாய் மிளகிரு படிதான் வாங்கி
ஆங்கதுகொண்ட முரியினா வரைத்து வாங்கி
அப்பனே பாண்டமதில் சேர்த்துக் கொண்டு
சாங்கமாய் நல்லெண்ணை படிநாலு வார்த்து
சமர்த்தாக அடுப்பேத்தி காச்சு காச்சே.
866

காச்சிநன்றாய் மெழுகுபத மான பின்பு
கடகமதில் தான்வடிக்கும் போதில் மைந்தா
ஆச்சியே கடகமதில் அண்டச் சுண்ணம்
அன்பான குறபற்பம் கஸ்தூரி யோடு
தாச்சியெல்லா வகைக்கிஅரைப் பலந்தான் போடு
சமர்த்தாக தியானமதை வடித்து மைந்தா
தேச்சு மெழுகிவர செயங்கள் போச்சு
இவைகளா தேகமது வலுத்துப் போச்சே.
867

போச்சப்பா இன்மமென்ற தெவ்வாம் போக
புதுமையுள்ள லேகியந்தா னொன்று கேளு
காச்சியதோர் கருப்பட்டி பத்துப்பலம் வாங்கி
கருவான அமுரியினா லரைத்துக் கொண்டு
பாச்சுவாய் அடுப்பதனில் அன்னை பூட்டி
பக்குவமாய் காச்சுவாய் பாகு போலே
தாச்சியில்லாப் பாகுதனில் சேர் மருந்தைக் கேளு
தப்பாமல் காரமுடன் சாரம் வாங்கே.
868

வாங்குவாய் வெடியுப்பு சுக்கா நந்தான்
வளமான வளைகியுப்பு யந்துப் போட்ட
பாங்குடனே வெங்காரம் சூட வுப்பு
பக்குவமாய் வெட்டுவளை உப்பு வாங்கி
சாங்கமாய் பொடித்துநன்றாய் பாகுதனிற் சேர்த்து
சமாசமாய்க் கிண்டிவர மெழுகு மாகும்
ஆங்கவனே மெழுகுதனை சீங்கா னுள்ளே
அடைத்துநீ பதனமதாய் வைத்துப் போற்றே.
869

போற்றியே மெழுகுதனை மைந்தா கேளு
புத்தியுடன் பத்துநாள் கொள்ளச் சொல்லு
தேற்றியே கொண்டதினால் சுத்தி இன்மம்
திரண்டதொரு வாய்வினால் வலிகின் மங்கள்
சாற்றியதோர் நெஞ்சடைப்பு பித்த இன்மம்
சினைத்தசெய்யும் வெரிகின்னம் ருத்திர வாய்வு
ஆத்தியதோர் சூதகத்தின் வலியோ டொக்க
அரக்கா குறுக்குவலி அனைத்தும் போமே.
870

போமப்பா வாய்வுமேல் வந்த நோய்கள்
பொல்லாத திரட்சியொடு முர்ச்சை யெல்லாம்
சாமப்பா லேகியத்தைக் கொண்டு (மைந்தா)

158-வது ஏடு இல்லை.

....
....
.... கொண்டு.
ஏடு.எண்.159. ....
வேளப்பா முப்புவுங் கூடச் சேர்த்து
விசையாக அடுப்பேற்றி தீண்டும் போதில்
ஆளப்பா நல்லெண்ணெய் அளவாய் விட்டு
அரகரா மெழுகுபத மாக வாங்கே.

876

வாங்கியதோர் லேகியத்தை அந்தி சந்தி
வரிசையாய் நெல்லிக்கா யளவு கொள்ள
யோங்கியே பறந்தோடும் நோவ மெல்லாம
யெண்ணசொல்வேன் யீரங்க நாரின் மைந்தா
பாங்குடனே உள்நோவும் வெளிநோ வந்தால்
பற்றிநின்ற தீநோவும் மொத்த நோவம
தாங்கிநின்ற இருநோவும் வாய்வு நோவம்
திப்பாமல் நோவ மொண்பதுவும் போமே.

877

ஞானத்துக்குத் தயாளம்.

போமப்பா தெளிவையொன்று சொல்லக் கேளு
புதுமையுள்ள நல்லெண்ணெய் நெய்யுங் கூட்டி
ஆமப்பா பழச்சாறுந் தயாருஞ் சேர்த்து
அன்பாக யிருநாழிச் சாறுங் கூட்டி
தாமப்பா அடுப்பேற்றிக் காச்சும் போதில்
தன்மையுடன் அய்ங்கோலங் கொள்ளும் விடு
நாமப்பா மெழுகுபத மான போதில்
நன்கான மதின்பூரம் புதைக்கு போடே.
878

போட்டதொரு கநகமதில் வடித்து மைந்தா
புகழாகத் தினைக்கிட்டு முழுகச் சொல்லு
தேட்டமுடன் முழுகிவர மூல வாய்வு
திறங்கெட்டு ஓடிவிடும் அப்பா சொன்னேன்
நாட்டமுட னோய்கண்டு தேகம் பொன்போல்
நன்மையுள்ள தேகமதாய் நன்னை மாகும்
வாட்டமில்லா வெட்கமிதன் கூட்டமுண்டாம்
மனமதன்போல் தெளியுண்டாம் மைந்தா பாரே.
879

பாரப்பா பன்னிரண்டு நாளுக் குள்ளே
பாடிவைத்த பொருளையெல்லாம் அடக்க மாகும்
நேரப்பா பன்னிரண்டு ஆண்டிற்குள் இருக்கும்
நினைவாக யின்னாளைப் பதனம் பண்ணு
காரப்பா குபேரத்தைக் கிணைமாய் ஒப்பாகி
கற்பூர தீபமதில் கருத்தை வைத்து
சாரப்பா மதியமிர்தம் பானம் பண்ணி
தோஷமதை நிவிர்த்தியாக மாகுந் தானே.
880

23.10.87

தேகத வாய்வுக்கு

தானென்ற சொற்பநோய் தீர்வு தற்கு
தீயவான கருவொன்று சொல்லக் கேளு
ஊனென்ற சிறுகைநத்த கருக்கி மைந்தா
உண்மையுடன் சிறுநீரால் பிசைந்து கூட்டி
வானென்ற ரவிதனிலே காயப் போடு
மார்க்கமுடன் யாப்படியே புடமுறை பண்ணி
கோனென்ற அமுரியாலே கரைத்து மைந்தா
கிருமையுடன் தெளிவிறுத்து ரவியல் வையே. 881

வைக்கவே உப்பதுவும் படரும் பாரு
வரிசையுடன் பதனமாய் எடுத்து மைந்தா
தைக்கவே மிளகாணில் பதனம் பண்ணி
தாரணியில் பெண்களுக்குச் சொற்ப நோய்தான்
நாக்கவே வந்ததென்று சொன்னால் மைந்தா
நன்மையுடன் ருதுவாகும் நாளில் தானே
மைக்கவே மாப்பண்டம் பத்தியத்தி னாலே
வந்திடா தேகத்தில் வாய்வு தானே. 882

தானென்ற கருக்கிழியால் வாய்வு தங்கி
திரண்டதொரு சோனையினால் திசைதான் மூடி
உள்ளென்ற தேகமெல்லா மத்தி நல்ல
உண்மையுள்ள அடிவயற்றில் வலியுண் டாக்கு
பானென்ற கருக்கிழிதான் விளக்க மன்றி
பேமான வெந்துவங்கே அணுகா தய்யா
யேனென்ற ஆதியிலே வாய்வு கொண்டு
யாருக்கிருந்தால் கெர்ப்பமது இல்லை தானே. 883

கெர்ப்பமுண்டாக மருந்து

தானப்பா கெர்ப்பமதின் வாய்வு போகும்
தூயவாக முன்சொன்ன அட்டணை மைந்தா
தேனப்பா அதினுக்கி இழுப்பி யுண்ண
கெடத்திருள்ள மலங்களங்கள் சேரப் போகும்
கோனப்பா கெர்ப்பமதின் வாய்வு போகும்
கருவான கருக்குழியும் விளக்க மாகும்
கோணப்பா கருவருளான் கெர்ப்ப முண்டாம்
கூறுகிறேன் யின்னமொரு பாகங் கேளே. 884

தேனப்பா தேங்காய்ப்பால் மஞ்சள் பாலும்
கெடியான கைவேளை வீளிச் சாறும்
நானப்பா நிலவாகைச் சாறுங் கூட்ட
நன்மையுடன் வகைக்கொரு படிதான் வாங்கி
ஆனப்பா பாண்டமதி விட்டு நன்
அனுபான விளக்கெண்ணெய் படியே வார்த்து
மேலப்பா யருமருந்தை வகையாய்க் கேளு
மேன்மையுள்ள திரிகடுகு திரிபலை யிர்த்தப்பலே. 885

உப்பதுவுங் காசவலந்தான் வாங்கி நன்
உடன்சேர்த்த மருந்து அணுப் பலமாய் வாங்கி
செப்பவே பெருங்காயம் வராகன் பத்து
சேரவே பொடித்து அந்த எண்ணெய்தனிற் கலக்கி
திப்பாமல் அடுப்பேத்தி மெழுகுபதந் தன்னில்
தீயவான இருப்போட்டு வடித்து மைந்தா
அப்பாகேள் பதனமதாய் வைத்துக் கொண்டு
அதின்விபரம் சொல்லுகிறேன் மைந்தா கேளே. 886

கோளப்பா விளக்குமுள்ள மூணு நாளும்
கெணிதமுடன் படி அரைக்கால் வீதங் கொள்ளு
நாளப்பா மூன்றுநாள் கொண்ட போது
நலமில்லா சீதமொடு மலக்கட் டெல்லாம்
தாளப்பா கழன்றுவிடும் வாய்வு போகும்
திருவாத வயத்துவலி யுடனே நிற்கும்
ஆளப்பா மறுதீதம் யின்னை யன்னை
அரகரா கெற்பமது உண்டாம் பாரு
887.

பாரப்பா அலகத்தின் மேலே யின்னை
பக்குவமாய் செய்வோர்க்கு யென்னென்கிறீ
காரப்பா இருபத்தை தொண்டு பண்ணு
காயாதி கற்பமதை மாற்றி பாரு
ஆரப்பா உனக்கீடு ஆதி கற்பம்
அனுதினமும் நேசமுடனே பூசை பண்ணு
நீரப்பா செய்யாமல் மனதடங்கி நின்று
~~நின்று~~
விண்ணான கண்ணொளியை மேவிப் பாரு
888.

பாரப்பா பதிவத்தின் மதியோ டொங்கி
பாலகனே நவிபெருகி யெழுந்த சித்தும்
ஆரப்பா உனக்கீடு அமுர்தங் கொள்ளு
அன்பான பூரணத்தை அறிவான் பாரு
தேரப்பா யின்னுவைப் பதனம் பண்ணு
செகத்தோர்க்கு யிந்நூலைச் செப்ப வேண்டாம்
காரப்பா பன்னிரண்டு ஜீரை மைந்தா
கண்ணிமைக்குள் வைத்ததைநீ பதனம்
பண்ணே.
889.

குஷ்டத்துக்குப் பரங்கிப் பட்டைச் சூரணம்

பண்ணப்பா கரப்பானொடு குஷ்டந் தீர
பண்பொன்று சொல்லுகிறேன் மைந்தா கேளு
நண்ணப்பா பரங்கியுட பட்டை வாங்கி
நலமான பழச்சாற்றில் ஊறப் போட்டு
விண்ணப்பா நிழலிடவே உலரப் போட்டு
விசையாக யிப்படியே பத்துமுறை பண்ணு
திண்ணப்பா நன்றாக உலர்ந்த பின்பு
தாக்கிநன்றாய் யிடித்து வடித்துக் கட்டுவாயே. 890.

கட்டாக சிவனார்தன் வேம்பை வாங்கி
கண்டமதாய் நறுக்கிக் குழித்தைலம் வாங்கி
திட்டமாய்த் தயிலமதில் பட்டைத் தூளை
சேர்த்துநன்றாய் பிசைந்துருட்டி வைத்துக் கொண்டு
மட்டாக நெல்லிக்கா யளவு கொண்டால்
மாறாத கிரந்தியொடு சூலைப் புண்கள்
தொட்டவுடன் சுட்டுகின்ற குஷ்ட ரோகம்
சொறிசிரங்கு பெருஞ்சிரங்கு யின்னங் கேளே 891.

சொறி சிரங்குக்கு

கேளப்பா மேல்பத்து வெடிப்புவெடி வெள்ளை
கோரத் தேமலைப்பு சூக்கடைப் புடனே
தாளப்பா மேகத்தால் வந்ததொரு ரோகந்
தருகாமன் வாய்வுக்கு மிருபதுநாள் கொண்டால்
கோளப்பா ஒன்றுமில்லை முப்பூச் சேர்த்து
குணமாகக் கொண்டவுடன் குடலமிருந் தேகம்
நாளப்பா நாளுக்கு நாளாகத் தேகம்
நண்ணாக் காணுமடா நமனா டாதே 892.

நாடாம விண்ணமொரு தயிலஞ் சொல்வேன்
நலமான இங்காய்பால் படிதான் வாங்கி
வாடாமல் திரிசிஅரி தாரங் கெந்தி
வகைநன்றாத் தீர்க்காஞ்சி வாங்கி மைந்தா
தேடாமல் அரைத்துஅந்தப் பாலிலே கலக்கி
செம்மையுடன் சாத்தியெண்ணெய் திறமாய் வாங்கி
ஆடாமல் எண்ணெய்யினைப் பதனம் பண்ணி
அப்பனே முக்கிருவில் காஞ்சி சேரே
893

சேர்த்ததொரு எண்ணெய்தனை வைத்துக் கொண்டு
தேகமதில் தான்தடவி சாயங் காலம்
பாத்தல்லோ அரைப்பிட்டுக் குளித்தா யானால்
பறக்குமடா சொறிசிரங்கு பரங்கிக் கிட்டம்
மாத்திரமேல் பத்து வெள்ளை வெண்டுகள்
மாறுமடா அதனினொரு வயனஞ் கேளு
காத்தல்லோ மொருங்கோ ருண்டு மைந்தா
காசினிதான் உண்டிடவே காமம் போமே
894

போமப்பா மனவெங்கள் போவ தற்கு
புகலுகிறேன் புலத்தியனே நன்றாய்க் கேளு
நாமப்பா வெளமதை பழுத்தின் சாத்தான்
நன்றாக முன்னாறு நாளூற வைத்து
தாமப்பா மாறுநாளதான் அவித்துப் போடு
சிண்டானை நஞ்சதுவ மத்துப் போகும்
ஆமப்பா பருப்பெடுத்துக் காயப் போட்டு
அப்பனே நன்றாக அரைத்து வைப்பையே.
895

லிங்கக் குழம்பு.

ஐயப்பா லிங்கமொரு விராகன் வாங்கி
வாங்கடா அதுக்கிரட்டி பொரிகாரந்தான்
மெய்யப்பா அதுக்கிரட்டி வாளஞ் சேரு
வீரமுடன் அதுக்கிரட்டி விபரங் சேரு
செய்யப்பா ஆமணக்கிப் பருப்புக் கூட்டி
திறமாகத் தானரைக்கும் போதில் மைந்தா
கையப்பா திறத்துடனே அரைக்கும் போதில்
கருவான முப்பூவின் விராகன் சேரே.
896

சேர்த்தல்லோ அரைத்துருண்டாய் வழித்து மைந்தா
திறமாகக் கிழித்தனிலே பதனம் பண்ணி
பார்த்தல்லோ குன்றியிடை யீய்ந்தால் மைந்தா
பக்குவமாய் மலசலங்கள் கழன்று போகும்
காத்தல்லோ பேதியது மீறித் தானால்
கடுகவே மோருஞ்சோ றுண்ணத் தீரும்
ஆத்தநீ நனைபோட்ட வாறு போல
அடைக்குமடா மோருடைய ஆண்மை தானே.
897

காரக் குழம்பு.

தானென்ற யின்னமொரு பேதி சொல்வேன்
தயவான நவச்சாரம் பலமோ வாங்கி
நானென்ற கொடிக்கள்ளிப் பாலில் ஆட்டி
நன்றாகக் கல்வத்தில் மைபோ லாட்டி
தானென்ற கிழித்தனிலே பதனம் பண்ணி
தப்பாமல் குன்றியிடைத் தயவாய்க் கொண்டால்
உள்ளென்ற மலக்கட்டு சலக்கட் டெல்லாம்
ஒழியுமடா அதன்பிறகு பொறுக்கா நின்றால்.
898.

பொறுக்காதே மயங்கின்றான் மைந்தா மைந்தா
பொக்கணமே நிற்பதற்கு விபரங் கேளு
மறுக்காதே எழுமிச்சம் பழத்தைத் தின்றால்
மாறிக்கிடுமடா பேதித்தனை வளமைம் பாரு
திறுக்காதே பெருவாய்வுக் கட்டுதல் — பாரு
திடமோ தரணையும் நீராம்பி லோடு
உருகாதே உருகின்ன சுவக்கட் டோசு
உன்வினைகள் தீருமடா அண்மை தானே
899.

அகத்தியர் குழம்பு.

உண்மையாம் நம்முடைய குழம்பைக் கேளு
உறுதியுள்ள பெருங்காயம் இந்துப் போடு
திண்மையுள்ள கடுகு ரோகிணியுங் கூட்டு
தியவான நசுகுடனே காரங் கூட்டு
நுண்மையுள்ள நாவிழுகு இவையுந் தாரம்
நல்லசருக் கீரகமும் திப்பிலியுஞ் சேர்த்து
வண்மையுடன் துகைபார்க்க பத்து மாசா
வரிசையுடன் சரியெடையாய் வாங்கிக் கொள்ளே
900

வாங்கியதோர் மருந்துக்கு யிடைதான் வாணம்
வளமாக அதுக்குத்தான் புழ்ச்சை சேர்த்து
பாங்குடனே கள்வத்தி விட்டுக் கொண்டு
பக்குவமா யீநாறு சாம மாட்டு
தீங்கின்னா முப்பூவும் பத்துக் கொண்டு
சேர்த்துநீ திறமாக சாம மாட்டு
சாங்கமாய் மருந்துக்கும் போதின் மைந்தா
தயிருடனே சோறுண்டு தியவா யாட்டே
901.

ஆட்டிநன்றாய் வழித்தெடுத்து மேதிக் கொம்பு
அடைவான சிமிழ்தனிலே பதனம் பண்ணி
நாட்டிலே மானிடர்க்கு வருநோய்க் கெல்லாம்
நலமான அனுபான மறிந்து செய்தால்
வாட்டமுடன் ஓடுமடா மைந்தா கேளு
மகத்தான வித்தையடா குழம்பின் மார்க்கம்
தேட்டிலே இக்குழம்பைத் தேடிக் கொண்டு
திருசிவா நம்முடைய பேர்வைத் தாரே.
902

பேர்வைத்தா ரென்றாலோ மைந்தா கேளு
பெருமையுள்ள சித்தரெல்லாம் போதனைகள் கூடி
நேர்வைத்த மருந்தாகக் குறிப்பைக் கண்டு
நேர்மையுள்ள அகத்தீசர் குழம்பென் றார்கள்
பார்வைத்த அகத்தீசர் பண்பறிந்தோர் மைந்தா
பகர்ந்திட்டோர் குழம்புறுதி அறிவா யப்பா
ஊர்வைத்த குழம்புறுதி யென்ன வென்றால்
இணமான பச்சையடா அயரு மாச்சே.
903

உயரான பச்சைதனை யறிந்து கொண்டு
உண்மையாய் நம்முடைய குழம்பு பண்ணி
பயிரான மானிடர்க்கு வருநோய் கண்டு
பாச்சுகின்ற பதுமைக்குப் பகரு*வேண்—
டோர்
துயரான ரோகத்துக்குச் சுரங்கள் கண்டால்
அகமாக மிஞ்சினதே சுரகம் பண்ணி
உயரான குழம்பினுக்குப் பண்விதைதான் காத்து
வரிசையாய்க் கொடுத்தவுடன் பேதி யாமே.
904

ஆமப்பா பேதியாகும் போதில் மைந்தா
அணுகிநின்ற அரமணைத்து மகண்டு போகும்
தாமப்பா சோறுபொங்கி வெந்நீர் விட்டு
தாகமது தாணடாங்க இடைக்கச் சொல்லு
ஆமப்பா சொல்லுகிறோம் பத்திய மின்னை
நன்மையில்லாத் தோஷமது நாடித் தானன்
போமப்பா கடுகளவு கண்ணில் போட்டு
புரிச்சுடன் நாவினிலே தீர்த்து வாரயே. 905.

தீர்த்திநின்றாய் கண்ணிலிட்டான் முழித்துப் பார்ப்பான்
திறமான நாவரட்சி வாட்டும் போகும்
பார்த்துநின்றாய் பசடனே பிணியுந்தீர்
பருக்குடன் செய்துவந்தால் பலனாம் மைந்தா
காத்துமிக்க கருவறிந்து இனத்தைக் கண்டு
காரறிந்து மேனி கர்மம் போக்கி
பார்த்துநின்றாய் மருந்துமிகச் செய்தா யானால்
பூலோக நாச்சிறி யாவாய் பாரே. 906.

பாரப்பா பிணைவழுத வைசூரியாதிக் கென்னம்
பண்பாக அமிர்தான் இழைத்துப் பூசு
நேரப்பா நெணமெல்லாம் தீரும் தீரும்
நேர்மையுடன் புண்ணிதமாய் புண்கள் தீரும்
சோரப்பா விஷமனைத்து போக வேண்டித்
கடுகளவு கண்ணிலிட அணைா தோரும்
ஆரப்பா வரியவனுக்கி சிறுபாகன் ஆத்தின்
தன்மையுடன் தான்கிழைத்துக் கண்ணில் தீர்த்தே. 907.

தித்தியே கடிவாயாள் பூசிப் பாரு
செம்மையுடன் விளைந்திருந் தீர்த்தா னய்யா
போத்தியே சிலவிழைங்க ளனைத்தும் போக
புதுமையுடன் திருநீரின் செறுக வாங்கிப்
பாத்துமே அடுகளை வளைத்துக் கொண்டன்
பாக்கிமோ சிலவிழைங்க ளனைத்து மைந்தா
காத்துமே வயித்தியமா யிருத்தின் மைந்தா
கருவான வயித்தியத்தைக் கருதி னேனே. 908

நூல்களின் விபரம்.

கருதினேன் சௌமிய சாகரத்தின் மைந்தா
கருவான வழலைமுதல் சுத்திக் கெல்லாம்
உறுதியாய் வேர்வகையும் மாரணமுஞ் சொன்னேன்
உண்மையுள்ள சுத்துருவ மித்திருவுஞ் சொன்ன
பருதியெனும் பஸ்பமுதல் சுண்ணமொடு கிரிகை
பாங்கான தாரணமுட யோகஞ் சொன்னேன்
அந்தியாக சகல சாஸ்திரங் களுக்கு
ஆணி சூத்திரமா யடக்கி னேனே. 909

~~[illegible]~~

அடக்கினேன் அவையடக்க மிந்த நூலை
அடக்கமென்ற பொருளெல்லா மிதிலே சொன்-னேன்
விடக்கொடுத்த நாய்போலே வாய்வீண் பேசி
மேதினியில் வனைதுசிறும் வைத்துப் போகும்
முடக்கமில்லை பூரணியா ளிட்ட சாபம்
மொழிதவறி அனுபவளவு வெளியில் போட்டால்
நடக்குமிது வாதியது காணா தோடும்
நடப்பறிந்து வாகினையறி கட்டு கட்டே. 910

கட்டாக பூரணை வைத்தியந்தா னப்பா
அருதிமேனன் னானாத்தின் ஆதி யந்தம்
திட்டமாய் பாற்பவனைக் செந்தூ ரங்கள்
திடமான லேகியங்கள் கூடே ரணங்கள்
சட்டமாய் கற்சவகை ரசாய னங்கள்
சாந்தமாய் கிஷாயவகை குடிநீர் போக்கு
மட்டாக தயலமுதல் மாத்திரைக ளெல்லாம்
மார்க்கமுடன் அனுபமதாய் வசனித் தேனே.
911

வசனித்த வைத்திய பூரணத்தைக் கண்டால்
வாயுபோத்தும் நோய்களெல்லாம் மைந்தா மைந்தா
நிசனித்த யாருனைச் சித்தர் கூட
நெய்க் கைதோறும் ஒளித்தா ரய்யா
நிசனித்து வாதாடி நூலை வாங்கி
நெகத்திலே நல்லோர்க்கு யீய்ந்தே னப்பா
அசனித்த மனங்குவிந்த சாறு போல
அன்பான வயித்தியத்தை அளித்திட் டாரே
912

பார்க்கயிலே வயித்தில் ஜெதுத்தா னாகில்
பரிசுடனே முப்பூவின் விபரங் கேளு
சேர்க்கையு அடுமுறையைச் சொன்னா னாகில்
செம்மையுடன் அவர்களுடன் பேசு பேசு
மார்க்கமுள்ள வகைத்தனையே அறியே னென்றால்
மார்பிலே அணைந்தவனை அகனத் தின்று
தீர்க்கமுடன் வாதிவந்த யெதிர்த்தா னாகில்
திறமாக சிரக்கிவைக்கை கட்டைக் கேளே
913

கோப்பா கட்டுவகை அருமைச் சொன்னான்
திருமைபயுடன் அவர்களிட கேள்வி பேசு
ஆசைப்பா ஆதியந்த மாறியே சென்றான்
அதட்டியே வஞ்சித்தின்க் கிட்டிப் போடு
கோப்பா இறியாறியா ரித்தில் ~~[illegible]~~ நாகும்
கூடாதே கூடினதாலத் தோஷ முண்டு
நாப்பா நாணிவந்து யெதுத்தானாக்கினாகில்
நன்றாய் மணந்தானே யெங்கே யென்னை
914

யெங்கேயென்று கேட்டவுடன் உன்னில் பாய்ந்தான்
யன்புடன் அவர்களிட மிருந்து லகும்
மாங்கியவன் முதிகெட்டுப் போனா னாகில்
மார்புதனில் வேயணைந்துக் கண்ணின்க் இந்து
வாங்கியென்ற பயகளிடம் பேச வேண்டாம்
வணங்கிமிக வந்தாவும் மகனைத் தின்று
திருக்கமென்ற யோகிவந்து யெதுத்தா னாகில்
திவசிவா முன்னத்துக் இருதி கேளே
915

கேட்கையிலே கைமுறையாய்ச் சொன்னா னாகில்
கிருமைபயுடன் அவனிடத்தில் கேள்வி கேளு
வாழ்க்கையுடன் ஆதியென்று சொன்னா னாகில்
வலுவாக வாய்தனிலே அறைந்து தின்று
ஆன்க்கையுள்ள கைவனிவந்து யெதுத்தா னாகில்
அடவான சாதனைக்கு அருமைக் கேளு
வேன்க்கையுள்ள சாதனைக்கு விதையைச் சொன்-
னான்
வேண்டியே வனிடத்தில் தொண்டு பண்ணே
916

பண்ணப்பா சாரணைதன் முறையின் னாட்டமாய்
பாதரசந் தன்னையே படைத்துத் தின்று
கண்ணப்பா கண்ணறியா புண்ணார் வெத்த
கவடமுள்ள வேடமதைக் கருத்தாய்ப் பூண்டு
விண்ணப்பா அறியாத சித்திக் கோடி
வீணருடன் பேசாதே யிருந்து கொண்டு
தண்ணப்பா தன்னிலை தானே கொண்டு
சமத்தாக பூரணத்தின் திறமாய் நில்லே. 917.

அஞ்சண்ணக் குகை.

திறமான அஞ்சண்ணக் குகையைக் கேளு
தீர்க்கமுள்ள கடல்நுரைதான் பலமே வாங்கி
உரமான கருவாலே அரைத்து ஊதி
உத்தமனே மாண்பயின்பு கல்லுப்புக் கூட்டி
மறவாமல் கருவாலே அரைத்து ஊதி
மார்க்கமுள்ள வெடியுப்புக் கூடச் சேர்த்து
நிறையா கருவாலே அரைத்து ஊதி
நிச்சயமாய்த் தானெடுத்துச் சொன்னக் கேளே. 918.

கேளப்பா சீனமுடன் சீனக் கூட்டி
கெணிதமுள்ள கருவாலே அரைத்துக் கொண்டு
மாளப்பா மிகவரைத்து வட்டுப் பண்ணி
மார்க்கமுடன் காயவைத்து ஓடு மூடி
தீளப்பா மண்சீலை வலுவாய்ச் செய்து
தன்மையுடன் புடம்போடக் கண்ணை மாகும்
ஆளப்பா அஞ்சினமும் ஒன்றாய்க் கூட்டி
அரகராய் அண்ணாம்பாய் நீறிப் போச்சே. 919.

போச்சப்பா நீறின சுண்ணாம்பை மைந்தா
புகழான கருவூரார் இதைத்தான் பண்ணி
நீச்சப்பா யிக்கைதான் பஞ்ச பூதம்
நிறையான அந்தச்சுண்ண இதையு மச்சி
வாச்சப்பா வாதமுஞ்சும் இதையைக் கண்டால்
மத்தான சரக்கெல்லாம் நடுங்கிச் சாகும்
காச்சப்பா காச்சிட்டு இதையை மைந்தா
கடுங்காரச் சுண்ணாம்பாய் நீறிப் போச்சே
௯௨௰

நீறிப்போ மிதைவிட்டால் சுண்ணாப் போக்கு
நிறையாத அந்தச்சுண்ணக் கிதையை விட்டால்
தேறிப்போய் இதமது திறமாய் நீறும்
திறமான பொன்னீறும் வெள்ளி நீறும்
கூறிப்போம் உபரசங்கள் எல்லாம் நீறும்
இணமான நாதவிந்து இணமாய் நீறும்
ஆறிப்போம் காரமுதல் சாரிசி நீறும
அப்பனே உப்போடு எல்லாம் நீறே
௯௨௧

நீத்துவ·கைக்கிது விட்டால் சுண்ணாம் பின்னை
நிறையாக யாத்துமுறைப் படியே பண்ணு
மாதுவகைக் கிதுவிட்டால் சுண்ண மாகா
மக்களே கரிச்சட்டும் போள வேண்டாம்
தேத்திரியே மனதடங்கி அறிவில் நின்று
திறமாக பதறாமல் வாதம் பார்த்தால்
நேத்தியுள்ள பூரணமாய்க் காண லாகும்
நிறையாத வகைவிபரம் நீதான் கேளே
௯௨௨

கேளப்பா பங்குனி சித்திரையி லின்னோ
தென்திருமுன்னை முப்பூவுக் குறுதி யாகும்
வானப்பா தைமாசி ரெண்டுக் கின்னோ
மகாய்த்தான செயநீருக் குறுதி யாகும்
நானப்பா ஐப்பசியுங் கார்த்திகையி லுன்னோ
நலமான உருக்கினத்தை ஆடிப் பாரு
தானப்பா ஆடியுட ஆவணியி லுன்னோ
தவறாமல் திராவகத்தைத் தயவாய்ப் பாரு. 923

பாரப்பா வைகாசி ஆனி ரெண்டில்
பரவாமல் சுருணையைத் தீர்த்து தீர்த்து
நேரப்பா புரட்டாசி மார்கழியின் ரெண்டில்
நிறையான செந்தூரம் நினைவாய்ப் பண்ணு
காரப்பா பன்னிரண்டுஞ் சரியாய்ச் சொன்னேன்
கட்டாகப் பன்னிரெண்டு மாதைப் பார்த்து
தேரப்பாத் தொழில்முறையைத் தேர்ந்து பாரு
திறமாகத் தொழில்முறையைச் சொல்லக் கேளே. 924.

கேளப்பா சிவக்காரம் வாங்கும் ரெண்டும்
கெதிப்பின் அருக்கக் கணித மில்லை
மானப்பா கெந்தகமுங் கூதம் என்ன பண்ணா
மகாத்தான செந்தூர மார்க்கம் போச்சு
தேறப்பா வெடியுப்பு சீனம் போனால்
திராவகத்தின் நேர்மை யெறியும் பாரே.!!

இலக்கண ~~பிழை~~ பிழை வழுவினை சரிபார்த்து, புத்தகத்தினை
இப்பொழுதுடன் அச்சுக்கு அனுப்பலாம்

[illegible]
10/12/97
தனி அலுவலர்